עיריית רמת-גן

תמלול

ישיבת מועצה שלא מן המניין מס' 23א'

מיום רביעי, י"א בטבת תשפ"ו, 31/12/2025

באולם מועצת העיר

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים: מר כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, עו"ד עינב בר כהן – מ"מ ראש העיר, עו"ד רועי ברזילי – מ"מ ראש העיר, מר ישראל זרי – סגן ראש העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, עו"ד אסף וייס – סגן ראש העיר, עו"ד דוד מנחם – משנה בכיר לראש העיר, עו"ד אביהוא בן משה – משנה לראש העיר, עו"ד זוהר ישרים – משנה לראש העיר, גב' קרן בר – חברת מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מר ליר לוי – חבר מועצת העיר, מהנדס שלומי בן ששון – חבר מועצת העיר, גב' אפרת אביטל לויאן – חברת מועצת העיר, גב' מירב גבע גרומר – חברת מועצת העיר, גב' תל אביב לי וידריך דידיו – חברת מועצת העיר, גב' עדנה וידל – חברת מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – חברת מועצת העיר, פרופ' יזהר אופלטקה – חבר מועצת העיר, מר משה רווח – חבר מועצת העיר, מר שמואל לרמן – חבר מועצת העיר.

חסרים: גב' מאיה פלומבוים – חברת מועצת העיר, גב' נאוה רביבו – חברת מועצת העיר.

נוכחים: מר מוטי כהן – מנכ"ל העירייה, מר רועי דביר אבידור – מ"מ סמנכ"ל תפעול, עו"ד אביחי בן שטרית – סמנכ"ל למינהל ומשאבי אנוש, עו"ד אפרת דידי קונפינו – היועצת המשפטית, רו"ח גלית שניידר מימרן – גזברית העירייה, אינג' סיגל חורש – מהנדסת העיר, גב' לימור מרקנזון סגל – מנהלת אגף החינוך, גב' נורית דיין – מנהלת אגף נכסים, גב' גילה טאושטיין – מנהלת אגף שירותים חברתיים, גב' עדן טל חדד – מ"מ דוברת העירייה, מר חיים קאפח – מנהל אגף ביטחון ואכיפה, גב' מירב שוורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, גב' עמליה כהן – מנהלת מחלקת תכנון ארגון וייעול, גב' ירדן רינגל – מנהלת לשכת ראש העיר, גב' אסתי דיין – לשכת מנכ"ל, גב' ענאל טימסיט – רמ"טית ראש העיר.

מוזמנים נוספים: רו"ח שרון גולדמן מוטליס – סגנית גזברית העירייה ומנהלת אגף חשבות-כספים, גב' בשמת שמואלי – מנהלת תקציב רגיל – כספים, רו"ח אורטל אפל בדש – סגנית הגזברית לשירות, חדשנות ופיקוח פיננסי, רו"ח אווה נעים – מ"מ סגנית גזברית ומנהלת התב"ר.

1) סדר יום:

א. כספים:

1. אישור תקציב רגיל לשנת 2026 בסכום של 2,168,197 אלפי ש"ח.
2. אישור 4,331 תקני כוח אדם לשנת 2026 כולל פנסיונרים, סטודנטים, מתנדבים, מתמחים ועובדים עפ"י קריאה.
3. אישור תקציב בלי רגיל לשנת 2026 בסכום של 555,741 אלפי ₪.

מר כרמל שאמה הכהן: ערב טוב לכולם. כמיטב המסורת נתחיל בהקראת פרק תהילים.

* הקראת פרק תהילים.

ראש העיר, כרמל שאמה הכהן, קורא מתוך ספר תהילים, פרק א'

א. כספים:
1. אישור תקציב רגיל לשנת 2026 בסכום של 2,168,197 אלפי ש"ח.
2. אישור 4,331 תקני כוח אדם לשנת 2026 כולל פנסיונרים, סטודנטים, מתנדבים, מתמחים ועובדים עפ"י קריאה.

מר כרמל שאמה הכהן: כמו שאמרתי ליו"ר ועדת הכספים שלנו שזה יום חגו, זה יום חגם של כולם, של כל החברות והחברים, של כל עובדות ועובדי העירייה שלנו, של כל התושבות והתושבים. זה לא מובן מאליו שעיר שספגה שנתיים של מלחמה ובמיוחד ב-12 הימים מול איראן, כל כך הרבה פגיעות, כולל פגיעות קשות, שבסוף זה השתרשר מעבר לפגיעות הנוראיות בנפש ופציעות בגוף ובנזק אדיר לאלפי תושבים שאיבדו את קורת גגם, גם העיר שלנו איבדה הכנסות ושווה ערך בהוצאות עודפות של 40,000,000 שקל והכול רגע לפני סגירת תקציב, והתקציב בסוף נסגר, ונסגר גם תקציב טוב, מבלי שמקצצים בשירותים חיוניים, ולהיפך, עם דברים שמציגים צמיחה, גם בשוטף וגם בפיתוח. באמת, עבדו פה עד הרגע האחרון כדי להפוך את 2026 לטובה יותר. אז א', המלאכה היתה לא פשוטה עם כל חברות וחברי המועצה, כי באופן טבעי לכל אחד יש את החלומות שלו ואת הרצונות שלו, ובסוף היה צריך לתכלל את הכול למשהו שמוסכם על כולם. התקציב עבר פה אחד בהנהלת העיר וזה תעודת כבוד להנהלת העיר שהצליחה להביא את התוצאה הזו. ודבר שני, כשאני אומר לכם עד הרגע האחרון, אז יושבת לשמאלי גזברית העירייה שנלחמה, באמת נלחמה על כמה דברים שהיום, איך אמרתי לה לפני שעה שהיא היתה אצלי, את משולה לשחקן שהבקיע גול בדקה התשעים ומשהו וניצח כנגד כל הסיכויים. היום נסגר, ואני אתן לכם דוגמא אחת, היא נלחמה בחודשים האחרונים על המכרז של השלישות. סיפור מורכב, אני לא אלאה אתכם בפרטים, הבסיס עוד קיים, הוא יתפנה עוד כמה שנים, לעשות מכרז כזה

זה מורכב מאד וביחסים בינינו מול הממשלה מה אנחנו מקבלים מזה ומה קורה בשלב ב', בדרך כלל בשלב ב' אם יש השבחה זה לא הולך לעירייה, זה הולך למינהל. היא הצליחה להשיג הישג לדעתי חסר תקדים, שכל ההשבחה העתידית תלך לעירייה דרך היטל ההשבחה. עצם זה שזה נספר על 2025 השיווק של היחידות, למרות שהבסיס יתפנה רק בעוד 3-4 שנים, מקבלים כבר תמריצים על השיווק, שמדובר בעשרות מיליונים. כל הדברים האלה והמאבקים כל הפיצויים של הממשלה, נכון שיש לנו נזקים של 40,000,000, אבל היא הצליחה להשיג גם כמעט 9,000,000 שייכנסו גם אני מקווה לחשבון של 2025 ועוד תמריצי עידוד דיור ששונו הקריטריונים לאור מחאה שלה. אנחנו בנינו, עשינו הרבה התחדשות עירונית, אבל לא קיבלנו תמריצים כי במשרד הפנים דאגו להחריג רק את הפריפריה בוא נגיד לטובת העניין וזה לא הגיוני ולא נכון. הרבה שיחות ופגישות כולל שהתלוויתי אליה באוצר ובמשרד הפנים, שונו הקריטריונים ממש בימים האחרונים וקיבלנו הודעה שנקבל. זה יאפשר לנו להתרווח במהלך השנה, בוא נראה שהכסף גם נכנס ומגיע. כשיצא המכרז לשלישות, למה אני אומר גול בדקה ה-90, הם פרסמו אותו רק לפני שבועיים על 1,200 יחידות דיור, בסיס צבאי ושימור וכל מה זה, תוך שבועיים להגיש הצעות. כל החברות הגדולות התקשרו אלי ואמרו – ראש העיר, איך אנחנו נגיש? אנחנו באי ודאות, אין זמן בכלל לחשב, אין זמן לעשות עבודה, אין זמן להבין את התמונה. מדובר פה במיליארדים. אבל זה היה המצב. לנו היה קריטי שזה ייגמר ב-31.12 והיום זכו 2 קבוצות בשני המתחמים, המתחם מחולק לשני מתחמים, במכרז שהשקיעו, שמו מיליארד שקל בקרקע בעיר, מיליארד שקל לקרקע שתהיה זמינה רק בעוד 3 שנים, זו תעודת כבוד ואמון במה שקורה בעיר ובכלל, אנחנו מקבלים המון אינדיקציות שהעשייה של כולכם, באמת, העשייה של כולכם, של כל מי שיושבים כאן ושותפים למחנה העשייה בעיר, היא מתחילה לצבור תאוצה. בתוך המלחמה לאנשים לא היה קשב וגם לא היה חשק. הפוקוס מתחיל לזוז לכיוון של שפיות, נורמליות. וכמובן, בהקשר הזה אנחנו נגיד שכולנו לא שוכחים שעדיין יש לנו חיילים שנלחמים בגבולות ועדיין יש לנו חטוף חלל שנמצא גם כחלל בידיים של המפלצות בעזה ואנחנו מחויבים כולנו לחזרתו מה שנקרא למנוחה מכובדת ושלמשפחתו תהיה לפחות מנוחה שהוא חזר. זה בהקשר הזה.

מעבר לתקציב שעוד יוצג על ידי הגזברית ואני לאחר מכן אסכם ואחרי יו"ר ועדת הכספים שידבר, אז אני קודם כל חייב לפתוח כי היתה לי מחויבות לציבור וגם יש חברים פה ששותפים לתהליך, עדנה ואחרים. אתם יודעים שלפני 3 שנים אני ביקשתי להפחית את דמי החבר במועדוני הגמלאים ל-0 שקל, מ-30 שקל ל-0 שקל. זה היה אחד הצעדים שברגע ש-

בג"צ דחה את בקשתנו להוזיל את הארנונה דאז, אחד הצעדים שאפשרו להחזיר כסף לציבור מבלי להוריד ארנונה. אז עשינו את רמת גן פלוס, כמו שאתם יודעים, לילדים ולהורים, וזה היה הצעד לגבי הגמלאים. זה נעשה, מה שנקרא, אל מול קולות מחאה, לבקשה של המנהלות לא לעשות כן, משיקולים ניהוליים ומקצועיים שלהם. אני התעקשתי שזה מה שנכון לעשות ועשינו. לפני פחות משנה פנו אלי שוב הדרג המקצועי, מנהלת המחלקה בשם המנהלות ואמרו – ראש העיר, גרמת נזק, רצית לעשות טוב, הכוונות טובות, יש מה שנקרא ברדק בתוך המועדונים. אמרתי, תעשו מה שצריך. חישבו מחדש, בדקו בכל הערים וקבעו את דמי החבר ל-50 שקל. בפסיכולוגיה של הציבור הם לא עשו משהו שהוא לא נכון או לא צודק, אבל הם אנשי מקצוע. אנחנו תמיד צריכים לאזן את האספקטים הציבוריים. אז אני עשיתי כמה ישיבות, אני גם נפגשתי עם כמה נציגים של הגמלאים והיום היתה אצלי ישיבה מכרעת כי הבטחתי עד סוף השנה לתת תשובה בעניין. הפתרון יהיה בדרך הבאה: אנחנו נכלול את הגמלאים, תמיד אמרתי שיש לנו 2 קבוצות מאד חשובות בעיר – הגמלאים והילדים, שהן קבוצות בעדיפות, אחרי הקבוצות המיוחדות של המשפחות השכולות, שורדי השואה והצרכים המיוחדים, זה הילדים והגמלאים. לילדים דאגנו ודואגים כל הזמן ואתם גם תראו את זה בתקציב הנוכחי במספרים. אנחנו הולכים לכלול את הגמלאים בתוכנית רמת גן פלוס. הם יקבלו גם הטבה, דמי החבר יישארו 50 שקל, אבל הם יקבלו שובר שיזכה אותם ויקבלו גם שובר לספארי. יו"ר הספארי, יהיו לך עוד קליינטים. כי הרבה גמלאים פונים לאורך השנים ואומרים – באים אלינו לבקר הנכדים והנכדות, אנחנו לא מחפשים בעצמנו לראות את הספארי, אבל אנחנו רוצים ללכת וזו הוצאה. הנכד רוצה ואחרי זה באה אחרי חודש נכדה אחרת, ומי שיש לו הרבה נכדים, ואנחנו מוצאים את עצמנו קונים כל פעם כרטיסים בספארי ואנחנו גמלאים. אז הם יקבלו גם שובר לזה וגם לעוד דברים שהכנו. אז במהלך הימים הקרובים יגבשו. ועיקרון אחד אמרתי לאנשים שעכשיו מעצבים את המספרים – רמת גן תהיה הזולה ביותר בשירותים לגמלאי. הציגו לי המון טבלאות עם המון מספרים. אמרתי להם, גם בחוגים וגם בדמי חבר, אני מדבר על הערים השכנות – תל אביב, גבעתיים, קרית אונו – אלה המדדים שלנו, היא תהיה הכי זולה. גם אם זה בשקל פחות, ב-10% פחות, את זה תבחרו. אבל אין מצב שבשום פרמטר אנחנו נהיה יותר יקרים. זו הבשורה. זה גם מקובל, מצד אחד זה משאיר את הסדר ואת הרישום ואת כל מה שצריך אצל המנהלות של המועדונים; מצד שני, מקל כלכלית ונותן גם חיבוק ומילה טובה לדור המייסד, שאנחנו רוחשים לו המון המון כבוד. אז זה סעיף תקציבי שעוד נצטרך להביא אותו

לאישור בישיבה הבאה, אחרי שיאמדו את המחיר שלו, אבל זה על חשבון השלישות, כבוד הגזברות, אל תדאגי. אז זה האירוע. אני כמובן בסוף גם אודה לכולם, אני נותן קודם כל את הבמה לדרג המקצועי והנבחר שהובילו את התהליך בתוך ועדת הכספים, זה יו"ר ועדת הכספים עו"ד דוד מנחם המשנה הבכיר וכמובן בראש הדרג המקצועי זו הגזברית, שאמנם אני והמנכ"ל מעל, אבל היא בסוף הקטר שמוביל את התהליך הזה ומתכלל את הכול וסופג את הכול. ישבה עם כל מחזיקי התיקים, עם מנהלי האגפים והביאה פתרונות והצעות. אז הבמה היא קודם כל של שניכם. דוד מנחם, בבקשה.

עו"ד דוד מנחם: ערב טוב לחברי וחברות המועצה. קודם כל, מכבד לשמוע שראש העיר אומר שהמשכורת שמשולמת לגזברית היא שווה את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, לא, לא, עם משכורת אתה מסבך אותנו.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא, לא, הכול בסדר.

מר כרמל שאמה הכהן: היום דיברתי עם היועמ"שית בבוקר, היועמ"שית תאשר או תכחיש, אמרתי לה – אם היינו חברה בורסאית, נכון? את זוכרת? והגזברית היתה מודיעה על פרישה, המניה היתה צריכה לצנוח באותו יום ב-20%. אם היינו חברה גדולה, לא קטנה. קטנה נמחקת.

עו"ד דוד מנחם: הסברת את מה שאמרתי בדרך אחרת.

מר כרמל שאמה הכהן: את זה אמרתי לה היום.

עו"ד דוד מנחם: לכל אחד יש ספר, שני ספרונים וקלסר עם כל החישובים והנושאים הכלכליים וכו'. אני לא מתכוון כמובן, גם אי אפשר לדבר על הכול. דווקא, אם דיברנו על הגזברית, אז דבר הגזברית, מי שקרא אותו באמת ורצה להבין אותו, הוא פשוט מתמצת את הדברים בצורה

מעולה, להרבה שאלות, להרבה עניינים, מסביר טוב. אמרתי את זה גם היום לגזברית. אני דווקא רוצה להתייחס, וגם היא כתבה כמובן על מבצע עם כלביא, ההשפעות, הפגיעות הישירות שרמת גן קיבלה, ההוצאות שהיינו צריכים לקבל ולהוציא. אז ממס רכוש קיבלנו, אבל דברים אחרים שהיינו צריכים לקבל פיצויים מהממשלה בשל אובדן הכנסות של המלחמה, מימוש כל תשלומי הארנונה, כי אנשים נכנסו למצבים קשים וכו', זה הכול מופיע אצלכם בדבר הגזברית למי שבאמת רוצה להבין למה ספר התקציב נכתב כמו שנכתב.

אבל, אני דווקא היום גם כן בוועדת כספים, ראש העיר, היה חשוב לי, מעבר לדיונים על המספרים שמופיעים פה, במיוחד להביא שני דברים, שזה לאזרח הפשוט. גם אפרת זרמה איתי בתובנה, כי מעבר לזה שאנחנו פה מדברים במספרים וזה ככה וזה היה חשוב ככה, מלוות, עומס, 644,000,000, אני רוצה שתשמעו טוב טוב. ומי שהגון, יידע שהדברים שאני אומר כרגע הם הנכונים, אבל כמובן שיש את הזכות לכל אחד, במיוחד מהאופוזיציה, להעלות ולהעיר. לא לעשות את הדברים אישיים, אבל לנסות בשום שכל להבין את הדברים. למשל, שואלים אותי גם כן תושבים – אי העלאת הארנונה, אז מצד אחד יש את מה שהרשות אומרת שעיריית רמת גן לא מעלה את הארנונה. מצד שני, מראים פוסטים שאומרים, עיר כזו ועיר כזו העלו, לרמת גן משרד הפנים לא נתן להעלות. אז למה אתם אומרים שרמת גן לא העלתה את הארנונה? אז חשוב לי שני דברים להדגיש בנושא הזה. קודם כל, הבקשה של עיריית רמת גן להעלות את הארנונה, זה לא למגורים, זה לא משהו רוחבי על כל העיר, זה על נקודה ספציפית אחת שמי שישמע צריך להצטער שמשרד הפנים לא נתן לנו להעלות את הארנונה. על מה מדובר? על עסקים בבורסה. שם לא יכול להיות שעסקים חדשניים בבורסה משלמים ארנונה פחות מעסקים שהם כבר 50 שנה ברחוב הרא"ה או ברחוב ביאליק. אם אני לא טועה זה 40 שקל למטר.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> הבורסה פעם היתה מוסכים ותעשייה ומפעלים.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> נכון. זאת אומרת, שלמעשה קודם כל מה שמשרד הפנים דחה, הוא לא דחה בקשה, אני חוזר עוד פעם, להעלות ארנונה על כל רמת גן, על כל הדברים, אלא אך ורק לנסות לתקן עיוות שהוא זועק לשמיים, גם מבחינת בעלי נכסים בעיר. לא יכול להיות שפה העסקים בביאליק, שהם 40 שנה, 30 שנה, 50 שנה, משלמים למטר יותר

מאשר עסקים חדשניים. זו המהות ב-99% מהבקשה שפנו להעלות ארנונה. וגם אלה שמעלים פוסטים כאלה ואחרים, אני עכשיו פה לא נכנס לתקשורת ויחצנות, אני אומר, צריך היה להצטער. ואני אומר את זה פה, ראש העיר, צריכים לראות אם אפשר עדיין, אני אומר את זה, כן להעלות את הנושא של הארנונה, כי זו הנקודה היחידה על הארנונה שהגשנו למשרד הפנים, על עסקים בבורסה. אני מסתכל לכולם, אתם באופוזיציה, אני מסתכל לכולם.

מר ליעד אילני: מה ...

עו"ד דוד מנחם: כלום. לא הפרעתי, אני לא רוצה להפריע לאף אחד.

מר כרמל שאמה הכהן: לא להפריע, בבקשה לא להפריע.

מר ליעד אילני: מה אתה רוצה מאיתנו?

מר כרמל שאמה הכהן: מנחם, לא לפנות לאף אחד.

עו"ד דוד מנחם: לא פניתי לאף אחד. אז קודם כל, הציבור צריך לדעת שעיריית רמת גן לא התכוונה להעלות את הארנונה אלא אך ורק בנקודה ספציפית לתיקון עיוות בנושא עסקים. זה דבר אחד.

דבר שני שחשוב שהציבור יידע, דבר נוסף שגם כן שואלים אותי הרבה ואני מנסח את הדברים בצורה קצת שונה אולי מאחרים שמנסחים, ואני לא אומר אם בצדק או לא בצדק, אם עיריית רמת גן היא כזו איתנה, אז למה יש 644,000,000 בעומס המלוות? והתשובה היא למעשה פשוטה מכמה היבטים. סתם ככה מבחינה מספרית, בתוך ה-644,000,000, 208,000,000 יש לעיריית רמת גן בניירות ערך לטובתה. אז לכאורה, אפשר למכור את ניירות הערך ואז אוטומטית מה-640 יורדים ל-440. כלומר, כבר מורידים ב-200,000,000 את עומס המלוות. אבל אנחנו לא עושים את זה מכמה סיבות. היום עלתה, ואתם תראו את זה בשקופיות שתראו דבר מהותי, כי אם היינו מ-644,000,000 שמים את ה-200,000,000, קודם כל, ה-

644,000,000 הם בסה"כ 30% ממה שרשות איתנה כמו רמת גן יכולה לקבל על ה-50%, אבל אנחנו לא צריכים את זה. כלומר, יש זכות לעיריית רמת גן לקבל בעומס מלוות עוד כמה מאות מיליונים, כי מגיע להם בתור רשות איתנה עד 50%. אם ה-644 כביכול מראה שאנחנו נצרכים ואנחנו רק מהלוואות חיים, זו הטעיה בגדול. כי אם באמת היה שמץ של ממש בטיעון הזה, אז לא היו מאשרים, המדינה לא היתה מאשרת לרמת גן יכולת לקבל עוד כמה מאות מיליונים, כי לכאורה היא עירייה שצריכה לפשוט את הרגל כביכול, לאלו שמציגים את זה איך שמציגים את זה לציבור. אבל זה לא נכון, בגלל שאנחנו איתנים, אנחנו לקחנו רק 30% בעומס המלוות כשיש לנו אפשרות מטעם המדינה, שיודעת טוב מאד אם רמת גן היא עיר איתנה או לא, לא מה שמספרים ומדברים, נותנת לנו עוד 20% לקחת. אם לוקחים את ה-200,000,000 ומורידים מתוך ה-600, אז אנחנו רק 20% של מלוות מתוך ה-50 שאנחנו יכולים לקבל. אבל מה? למשל היום אמרתי בוועדת כספים, ברור שלא כדאי, למה? מכמה סיבות: 1. מתברר שעומס המלוות שלנו, אנחנו משלמים עליו ריבית של 5%. ואילו ב-200,000,000, שתהיה בריאה שרון וכל הוועד שלהם, כי הבנתי שהיא אחראית על כל הוועדה שדנים, אנחנו מקבלים תשואה של 10%. אז למי לי לממש כסף בבנק שאני מקבל עליו 10% בשביל לסגור חוב שאני משלם עליו 5%? נכון, צחי?

<u>מר צחי זליכה:</u> תודה לשוק ההון. תגיד לשוק ההון תודה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אמרו תודה לשוק ההון, אז בנקודה הזו אני ארחיב.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> מנחם, תתחיל לקצר.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> כן, כן. הזכרתי את שרון, אז יש מדיניות של השקעה. אומרים לכל רשות ורשות – זו המדיניות, והשאלה איך אתה בוחר את זה. כמו במניות שוק ההון, השאלה במה אתה משקיע. אז הם עשו את זה מצוין.

דבר שני, זה ידוע, אדם למשל רוצה לקנות דירה במיליון שקל, יש לו 800,000 שקל, חסרים לו רק 200,000, הוא אומר – לא, אני מעדיף 50%, רק חצי מיליון להביא מההון העצמי שלי ולשמור לי 300,000 אצלי ולקחת

חצי מיליון משכנתא. למה? כי אני רוצה שגם יהיה לי כסף שאני אוכל לתמרן איתו. ולכן זה חשוב הדבר הזה. ועוד דבר, גם ה-644,000,000, צריך לזכור שזה לא למשכורות או דברים שכאלה, אלא-

מר כרמל שאמה הכהן: ברור. מנחם, אתה מוזמן למסיבת סילבסטר היום.

עו"ד דוד מנחם: רגע, אתה יודע מה, עכשיו אני צריך להאריך עוד יותר, שלא תלכו. טוב שאמרת לי. וצריך לזכור שהכסף הזה זה רק לצמיחה ופיתוח. אם העירייה רוצה ללכת לבנות עוד בית ספר ועוד בית ספר ולהרחיב ולשפץ, אז לכן צריכים את הכספים האלו. אחרי שאמרתי את שתי הנקודות הללו, הן לגבי עומס המלוות והן לגבי הנושא של העלאת הארנונה, הדבר האחרון אני אגיד, צריך לזכור שלמרות הכול, למרות הכול אנחנו בצמיחה של 8%, הגזברית תגיד אם אני טועה, של 8%, כאשר אם מישהו יגיד – תשמע, אולי עומס המלוות נותן לכם צמיחה – זה לא. עשינו חישוב, זה משהו של 0.1% או משהו כזה, עשינו מהמלוות. כלומר, הכול זו צמיחה נטו. ויישר כוח באמת, גם לגזברית, היום החמאתי לה כי מאד התרשמתי באופן חריג מהדברים שהיא כתבה פה. תודה. תודה לכולם.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה לדוד מנחם. לפני שעוברים לגזברית, נא לשמור על השקט רק. קודם כל, תודה רבה, גם לך על העבודה ועל הדברים שהצגת כאן. אני רק רוצה לחדד נקודה אחת שנגעת בה, שהיא מאד חשובה - הלוואות זה מנוף לפיתוח. הלוואות ל-תב"רים זה מנוף לקידום העיר. אם העיר היא לא אבו-דאבי, אבו-דאבי לא צריכה הלוואות, אבל דובאי לדוגמא, דובאי היתה צריכה הלוואות, כשבנו את הבורג'-חליפה היה להם קשה, הם לקחו הלוואה מאבו-דאבי, לכן קוראים למגדל חליפה, על שם האמא של השושלת מאבו-דאבי. אבל אם אתה לא אבו-דאבי וכל משפחה צריכה הלוואות כדי לעבור מדירה בשכירות לדירה בבעלות, כל משפחה רגילה, אם אתה לא רוטשילד. אם אתה רוטשילד, ,אתה מלווה, אתה לא צריך הלוואות. רמת גן היא לא אבו-דאבי ולא רוטשילד, היא עיר איתנה, אחת מהערים הבודדות בישראל שהיא איתנה. עיר עם עודפים, אחת מהנדירות שיש לה גם עודפים בקופה. אבל עדיין, כשאתה מפתח עיר, אז אפשר לדעת איך אתה מנהל את העיר. אני אתן לכם כמה דוגמאות: 100שנים היתה רמת-גן, היו לה הלוואות, אבל לא היה לה את בית אדם.

לא היה לה בית ספר, עיר עם כמעט 200,000 תושבים, לילדים עם צרכים מיוחדים. הם היו צריכים כל בוקר להטלטל הלוך וחזור, גשם, שמש, יש הסעה, אין הסעה, פקקים, לא פקקים, העיר, אני לא רוצה להגיד התעמרה באוכלוסייה המוחלשת הזו, לא היתה מספיק רגישה אני אגדיר את זה ככה. בשם דבר כזה לבנות את בית אדם – חובה לקחת הלוואה. לא כל בית אדם נבנה בהלוואה, רק חלקו הקטן. אותו דבר מרכז מצוינות – הילדים והילדות של רמת גן טלטלו את עצמם לגבעתיים, לסחלב לקרית אונו. עכשיו לא רק שיהיה להם מרכז מצוינות, אלא את ההכי יפה בישראל. גם בית אדם הוא הכי יפה ומתקדם בישראל בפער. מי שהיה ראה, יודע על מה אני מדבר. בנו פה דירות בלי סוף, האם בנו תשתית פנאומטית? לא בנו שום תשתית פנאומטית. גם כשבנו שכונות חדשות, לא בנו, אפשר לבנות את השכונות במזרח בלי תשתית פנאומטית. אבל אם אתה רוצה תשתית פנאומטית זה עולה עשרות מיליוני שקלים. כשאתה שם אותם היום, מי יקטוף את הרווח? אלה שיגורו שם בעוד 4-5 שנים ולא יהיו להם משאיות אשפה. והנהלת העיר שתהיה בעוד 10-15 שנים תתחיל כבר לגרוף רווח לשוטף, כי כבר כל החזר ההשקעה יחזור וכבר יהיה רווחי. זו השקעה לעתיד, ככה מחזקים את חוסנה של עיר. מי בנה פה פארק אקולוגי בעשרות השנים האחרונות? אפשר היה להשאיר את השטח בין כפר המכביה לשיכון הצנחנים כשטח למדורות כל החיים. אבל בהשקעה של 40,000,000, יחד עם 10,000,000 מהאיחוד האירופאי, רמת-גן בונה אגם ופארק שיש לו מיליון תועלות, נכון עדנה?

<u>גב' עדנה וידל:</u> נכון מאד. וכל הכבוד שלקחת את ההחלטה.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> הוסיפו פה עוד ועוד דירות, אלופי ההתחדשות העירונית היינו. רק יודעים להוסיף תושבים. מתי בנו פה מרכז קהילתי חדש ברמת גן? אם מישהו יזכור, שיגיד לי. מרכז תהילתי מן המסד אל הטפחות. המרכז בנווה יהושע שייפתח השנה, גם חניון תת קרקעי של עשרות מקומות חניה, גם מקווה, גם ספריה, גם מועדון גמלאים, גם מרכז חוגים, גם 18 דירות לאנשי חינוך. רק השווי של זה עשרות מיליונים. והשקעה של כל הבניין 100,000,000. אפשר להשאיר את נווה יהושע כמו שהיא, מאחור, לא להתייחס אליה, להוסיף לה רק מגדלים ושיהיה לה רק יותר פקקים, אבל זה פרויקט שמרים לא רק את השכונה, את כל האזור. אבל זה 100,000,000, באיזה צד אתה שם אותו. אנחנו יכולים להמשיך הלאה. אתם מסתובבים בעיר, מתי נטעו פה אלפי עצים? אתם רואים כמה

העיר הולכת והולכת להיות מרגע לרגע יותר ויותר ירוקה ויער. ומי שייהנה מזה זה הדורות הבאים. העצים האלה יתנו יותר צל ויותר חמצן ויותר ירוק. מתי בנו בכלל מבנים ברמה כזו? מי שהיה בתיכון בגין או בבית ספר נבון או בבית אדם, או בכל גני הילדים שלקחנו אותם ממחסנים ושדרגנו אותם ל-5 כוכבים, עם שירותים שאתה נכנס אתה אומר זה צימר, כל ההשקעות האלה זה אקסטרה, לא היה חובה. מתי בנו ברמת גן, תגידו לי, מבני ציבור ייחודיים, כאלה שזה הדובדבן של הקצפת שלא חייבים בכלל. זה אפילו לא nice to have, כמו רגעים. רגעים זה מיליונים רבים, אבל לגיל הרך, להורים, רצים לכאן, מנסים לתפוס כרטיס מכל הערים סביב. אפשר היה גם בלי רגעים. רוב התושבים נניח לא היו מרגישים בזה, רק ההורים והילדים מרגישים בזה, זה שכבה מאד קטנה, אבל הם מקבלים את ה-the best של ה-the best. מתי רכשו נכס כמו בנק דיסקונט כדי להשפיע על העיצוב של מרכז העיר? אם היו עושים את זה לפני 10-15 שנים הרצל לא היה הופך להיות שוק. זה מה שאנחנו עושים עכשיו, כל נכס שמתפנה, אנחנו מנסים לשים עליו יד, להכניס לשם ברים ומסעדות ובתי קפה וגלריות, ולשנות את הצביון. תקשיבו, קנינו את סניף בנק דיסקונט, זה 12,000,000. 12,000,000, אתה יכול להגיד, רגע, אני אקח את הכסף הזה, אני אקטין את המלוות, אני אהיה פופוליסט כדי שהביקורת הפופוליסטית חלילה לא תשכנע איזה 5% מהציבור. אבל לא, 5% שרוצים להאמין לשקרים שימשיכו להאמין לשקרים, אנחנו נמשיך לעשות את מה שטוב לעיר. זה הסיפור. עיר במצב של רמת גן, שמתפתחת בקצב אדיר, בקצב אדיר, שבונה, גבעתיים בתוכה, לצידה, ועוד התחדשות עירונית בקצב מואץ, ואין לה בארות נפט ואין לה מכרות יהלומים, חייבת למנף את עצמה. וגם אחרי כל זה, היא במצב מצוין. ואחרי שהיא סופגת טילים ואחרי שהיא מאבדת 40,000,000, היא עדיין, אתם תראו עוד מעט בשקפים, הרי הרבה לחינוך, העיר שמשקיעה הכי הרבה פר ילד בחינוך, העיר שנותנת הכי הרבה כמעט לתושב, מבלי השנה להעלות אפילו אגורה מעבר לטייס האוטומטי. אגב, ערים שהעלו זה לא פשע. ערים שצריכות להעלות, הנהלת עיר שלא מעלה את הארנונה כשהיא צריכה ויכולה, זה לפשוע בציבור. דרך אגב, זה מה שחשדו בנו כשבאנו להוריד ב-2020-21, אז אמרו לנו, אתם רוצים להיות פופוליסטים? למה אתם מורידים ארנונה? תתנו יותר שירותים. כי עירייה שלא גונבת את הכסף, שאין הנהלת עיר מושחתת או חלמאית, כסף שחוזר לציבור בצורה של שירותים זו עיר טובה, עיר מעולה. אותו דבר זה גם שירותי הביטחון שאנחנו נותנים. אני אומר לכם, תבדקו, אני כבר יודע את מה שאני אומר על סמך בדיקה, התושבים שלנו אוהבים את יחידת סער, מאמינים ביחידת סער, הרוב

המוחלט. תמיד יהיה מי שלוקחים לו עוד אגורה, שהוא נגד, גם אם נותנים לו חלילה תרופה. התושבים שלנו רוצים יותר נוכחות של אנשי חוק וסדר בעיר. התושבים שלנו רוצים יותר ניידות, רוצים יותר אופנועים, רוצים יותר רחפנים, יותר מצלמות אבטחה. אתה מוסיף להם 500 מצלמות אבטחה, 60 אנשי חוק, 6 ניידות ו-10 אופנועים, תבינו שכל זה זו עיר אחרת. זו האמירה. אנחנו עושים את מה שנכון כמו הורים לילדים. ילד לא תמיד רואה את מה שהכי נכון לו והכי טוב לו, כי הוא ילד. אנחנו מסתכלים על זווית רחבה, בודקים, מתייעצים עם התושבים, שומעים אותם. אז יכול להיות תושב פה שצועק, יכולה להיות תושבת פה שיש לה אינטרס כזה או אחר, יכול להיות, וזה לגיטימי, זה דמוקרטיה. בדמוקרטיה תמיד יהיה בקבוצה רחבה. בקבוצה קטנה אתה יכול להגיע להסכמה של קונצנזוס. בקבוצה של 150,000 תושבים בוגרים, ברור שיהיה מי שלא יאהב, כל דבר, גם אם תורידו את הארנונה דרך אגב ויום אחד נגיע אולי להורדת ארנונה, אתם תראו שיהיו תושבים שייצאו נגד זה. חלק יגידו שלא הורדתם מספיק, חלק יגידו שאתם מסכנים את המצב הפיננסי העתידי של העיר כדי לקבל מחיאות כפיים. אין סוף לדעות. הדעה צריכה להיות אצלנו, לנו אין את הפריבילגיה, אין לנו את הפריבילגיה לא להיות פופוליסטים ולא להיות לא אחראיים. יש לנו את החובה לספוג ביקורת, גם אם היא לא נכונה, לספוג אותה באהבה בטווח הקצר כדי שהעיר תרוויח בטווח הארוך. זו מנהיגות. יושבים כאן מנהיגות ומנהיגים סביב השולחן הזה. מי שרוצה להיות שותף לעשייה בהגדרה אומר – אני רוצה להנהיג את העיר הזו. אני מנהיג ציבור, אני מנהיג חלק מהעיר, אני מנהיג את כל העיר. כל אחד מהמשבצת שלו. זה מה שנכון לעשות וזה מה שהעיר עושה. בבקשה, כבוד הגזברית.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> תודה לראש העיר וליו"ר ועדת הכספים. אני אתחיל, דיברנו הרבה על הארנונה, אני אגיד שוב, אפס תוספת עירונית לתושבים ולעסקים למעט הטייס האוטומטי על פי חוק של 1.62%. ההשפעות על התקציב השנה היו מאד מאד משמעותיות. היה לנו את מבצע 'עם כלביא', 3 פגיעות ישירות בעיר, כ-4,000 מפונים ,עם נזק משמעותי מעבר לתשלומים של בתי המלון, שזה קיבלנו ממס רכוש, מעבר לזה היה לנו נזק משמעותי של 40,000,000 שנבע בעיקר כתוצאה מאובדן ארנונה, מבניין אקסצ'יינג' שניזוק ובעצם יאוכלס רק בשנת 2026 במקום להיות מאוכלס ב-2025, מהרבה נזקים ישירים, ולכן הגענו ל-40,000,000. היום התבשרנו שהצלחנו להשיג מהממשלה קרוב ל-8,800,000 שקל. מלחמת חרבות ברזל גם, כמובן, השפיעה כבר מאוקטובר 2023 על

ההתייקרויות במשק. וגם, דיברנו על ההתייקרויות והסכמי השכר החדשים, שרק הסכמי השכר, התוספות, זה דברים שבאים מההסכמים הקיבוציים ומהממשלה שאין לנו ברירה ואנחנו פשוט מחויבים לתת אותם. זה זחילות שכר והסכמים שונים, עובדים סוציאליים, פסיכולוגים. וגם ה-50,000,000 כולל את יחידת סער של הוספת 60 סיירים שיעזרו וישמרו על הביטחון האישי של התושבים.

רואים פה בשקף את צמיחת התושבים, את האינפלציה, את השכר, והארנונה עלתה רק ב-1.6% ואנחנו עדיין הגענו להישג של צמיחה 8%. וכמו שדוד מנחם יו"ר ועדת הכספים אמר, פרעון המלוות כמעט לא מזיז לצמיחה הזאת. זאת אומרת, אנחנו עדיין ב-8% צמיחה, שזו צמיחה מאד מאד יפה לאור הפרמטרים הלא פשוטים שאנחנו מתמודדים איתם. תראו את הצמיחה היפה, אם עושים חשבון מ-2018 ל-2026 – 900,000,000 שקל התקציב גדל. מדובר על צמיחת שיא של 71% ב-8 שנים, כאשר מספר התושבים לא גדל בקצב כזה. זה אומר שכל תושב יכול לקבל הרבה הרבה הרבה יותר, בין אם זה בחינוך, בין אם זה ברווחה, בין אם זה בכל-

<u>מר ליעד אילני:</u> למה אתם מראים רק 8 שנים?

<u>רו"ח גלית שנייידר מימרן:</u> זה הנתונים שהיו לי כרגע מהספרים. אחרי זה אני אעדכן.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> אני רוצה שתביא מראשי ערים קודמים. מסתירים את הבושות שלהם והוא מבקש שנביא. תביא.

<u>מר ליעד אילני:</u> אם היא אשת מקצוע ולא פוליטיקאית ... ראשי עיר קודמים.

<u>רו"ח גלית שנייידר מימרן:</u> או קיי, אנחנו נביא, יש לנו במצגת הקודמת, אפשר להביא את זה עכשיו אפילו. אני יכולה להראות את הכול. כל הנתונים, דרך אגב, ליעד, הכול שקוף אצלי, כולם יודעים, כל הנתונים נמצאים.

חינוך לפני הכול – 764,000,000 שקל, לימור, עדנה, באמת עושים עבודה נפלאה, נותנים בחינוך, כל יום ישיבות על עשייה נוספת, עשייה חדשה. באמת מרגש ואין ספק שלהיות תלמיד פה, אתם תיכף תראו, איזה יופי של צמיחה.

גב' עדנה וידל: ועוד יהיה יותר מזה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אנחנו מגיעים למעל 25,000 שקל לתלמיד, זה מורכב גם מכסף שאנחנו מקבלים מהממשלה, שדרך אגב, גם זאת אמנות וגם פה הממשלה הלכה לקראתנו. ראש העיר, באמת, ביקש-

מר כרמל שאמה הכהן: (מגיב להערה שלא ניתן לשמוע) כן, בטח, היא כבר תופץ לכולם.

מר דני גולדשטיין: ... השוואה עם ערים אחרות כאילו בנושא של החינוך.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אז אני אומרת לך ולימור יכולה להגיד לך שאנחנו הכי טובים, אנחנו והרצליה במקום ראשון בארץ. אין דברים כאלה. בכל תחום. לימור עשתה בכל השקעה-

מר כרמל שאמה הכהן: אני רק רוצה אבל שתבינו את הפרופורציה, שאתם תראו הבדל בתלמיד, זה כאילו באלפי שקלים, נראה כסף קטן, אבל נניח 2,000 שקל בינינו לבין עיר שכנה שלא אציין את שמה, 2,000 שקל, תכפילו ב-30,000 תלמידים פלוס, זה 60,000,000 כל שנה. כלומר, היה אפשר להוריד את הארנונה ברמת גן ב-10% רק להשתוות לחינוך של עיר צמודה שנחשבת לא רעה בכלל בחינוך. תבינו, אבל הילדים שלנו מקבלים-

רו"ח גלית שניידר מימרן: הרבה יותר.

מר כרמל שאמה הכהן: זה ההבדל. זה המשחק.

מר דני גולדשטיין: אם אני לא טועה אנחנו משקיעים יותר מתל-אביב אפילו.

מר כרמל שאמה הכהן: זה ברור. זה ברור.

רו"ח גלית שניידר מימרן: ברור. אנחנו והרצליה במקום הראשון בארץ.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו גם נקנסים על ידי משרד החינוך בגלל שלא עברנו לחיטוב.

מר ליעד אילני: ... תל אביב היתה ...

מר כרמל שאמה הכהן: פעם ראשונה לסדר. אתה רוצה לאבד את זכות הדיבור שלך – תמשיך עם ההפרעות. הלאה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: גם בשכר אנחנו מצליחים לשמור, הגענו השנה להישג של פחות מ-42%, אנחנו ב-41.8 בתקציב הזה. אנחנו מנסים גם במקביל להתייעל בהוצאות השכר. שנים קודמות היינו בסביבות, אפילו היינו ב-44, 43. אז אנחנו עושים פה מאמצים אדירים. לגבי התקנים גם-

מר כרמל שאמה הכהן: אבל פה אני רוצה לחדד נקודה אל מול הפופוליזם, שיידעו החברות והחברים והציבור ששומע אותנו ומשה כהן מהמקומון. גם ניוז 3 כאן? ניוז 3, או קיי. כל שנה יש, כמו שיש טייס אוטומטי בארנונה, יש גם טייס אוטומטי במספר התקנים. זה אומר שיש יותר ילדים, צריך יותר סייעות, החינוך זה הליבה. אז אתם רואים תוספת של מאות תקנים נניח בשנה, 100-200, כמה שזה לא יהיה, אתם תראו, אני אקריא לכם את הפרופורציה. העליה היא של אנשי חינוך שזה מוכתב, גם יש יותר ילדים עם צרכים מיוחדים, גם יש יותר אבחונים, יש אלרגיות, כל הדברים האלה שאנחנו נותנים יותר, זה הכול תקנים. אבל אני ביקשתי מהגזברית, אמרתי לה, אני גם טענות של הזויים בודק, תבדקי לי כמה אחוז שינוי במספר התקנים אם את מנכה את החינוך, חינוך וביטחון. כי

הרי הוספנו עכשיו נניח בסער 60 תקנים, זו תוספת, אבל כמו שמשווים במכירות בחברות, סניפים שהיו שנה שעברה מול סניפים השנה. אם הוספת הרבה סניפים זה לא אומר בהכרח שגדלת במכירות פר סניף. אם מנכים את כל הדברים האלה, מגיעים שבשנתיים האחרונות כוח האדם בעיר צמח רק ב-2%, כאשר התקציב צומח בממוצע של 8% ומעלה, כאשר האוכלוסיה צומחת אפילו בקצב הזה. אבל כשאתה מגדיל תקציב ב-8%, זה אומר שאתה צריך לספק יותר שירותים. ולכן היא אמרה לכם את הנתון הזה, שהוא מאד כבד, קשה מאד לשנות אותו. כשהגזברית אמרה שירדנו מתחת ל-42% בהוצאות שכר מסך התקציב, זה דרמה. אם נמשיך במגמה הזו, זו התייעלות אדירה. לכן, הזיות לחוד ומציאות לחוד.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> תמיד היינו קרוב ל-45% שכר. תמיד.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> הנה, ותיק, זקן חברי השבט. לא, בעצם אתה נכנסת אחרי.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> גם אחרי, גם אחרי צחי וגם אחרי אביהוא.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> בבקשה, כבוד הגזברית.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> כמה דברים שהמצפן והערכים שאנחנו בעצם שמנו בתקציב. הסיפור של עיר חדשנית – בכל דבר אנחנו מכניסים AI. גם בנושא הפנימי התחלנו, המחלקה המשפטית התחלה להשתמש, גם פנימית אנחנו משתמשים וגם לחיצוניים. יספרו, אבל עושים, יש פה ב-תב"רים אישור של תקציב למוזיאון, תערוכה חדשנית בנושא ה-AI ובאמת, כל דבר, אם זה רובוטים שמנקים בבתי ספר ואז אתה גם מתייעל, או מנקים בפארק. ובאמת, ראש העיר פה מוביל חזון.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> מאבטחים. רובוט מאבטח כבר הגיע, הוא בהליכי שחרור. והרובוט הרגשי כבר הגיע והוא גם בדרך אלינו, לקשישים ולבדידות. דרך אגב, זה גם בחירה של עיר. תבינו שהבחירה אם להשקיע ב-AI היום, גם בחינוך שזה מיליונים וגם בהטמעה בשירותים העירוניים

ובציוד, זה עלויות של מיליונים. אין עוד עיר שעושה את זה חוץ מרמת-גן בישראל ברמה הזו. השאר בנגיעות קטנות, וגם, זה ערים ספורות. אין עיר שעושה את זה מערכתית, שהקימה מנהלת שיש לה מחזיקת תיק, קרן בר, שלקחה את הנושא הזה ברצינות, שמשקיעה, שתרה את העולם. זה לתור את העולם כי אין ממי ללמוד בארץ. אנחנו באמת הפיוניריים של הנושא הזה. אנחנו באמת הצ'מפיונים של הנושא הזה. אבל הדיבידנד, התשואה העתידית לציבור היא אדירה – מהחינוך, מהשירות העירוני, מהדימוי, מהמיצוב של העיר – זה אדיר מה שקורה כאן. אמנם זה הצעדים הראשונים, אבל אם מה שאנחנו עושים הוא בכיוון הנכון ואם נקבל את ההחלטות הנכונות, אז כל המיליונים ששמנו בבינה מלאכותית יחזרו במכפלות אדירות. בבקשה.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> עיר נקיה – אני פה בדקתי, בדקנו עם בשמת ובאמת המנקים ברחובות רק בשנה האחרונה, היתה תקופה מאד מורכבת עם המלחמה, אבל אחרי זה, כאילו לפני שנה, העלינו מ-70 שהיה לנו בממוצע לקרוב ל-120 עובדים יומיים שמגיעים כל יום. אז באמת שאפו. 125 פה מתקנים אותי. העיר דואגת לזה.

עיר לכולם, ליברלית, אם זה בקהילה הגאה ואם זה בכל דבר, ואם זה השקעה בבתי כנסת, ובאמת, בכל הקצוות. וכמובן, לימור, היא המובילה בחינוך בכל מה שאתם עושים, דברים נפלאים.

נתתי פה כמה דוגמאות על השקעה – אז ניקיון העיר דיברנו. רווחה על חשבון העירייה, זה גם-

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> רק אני אקדים אותך במשפט – בכל עיר משלמים ארנונה וברוב הערים הדומות לנו גם יותר מרמת גן, אנחנו קרוב לממוצע, טיפה מתחת, ותמיד שילמו ברמת גן ארנונה דומה להיום ובערכים ריאליים יותר מהיום, ביחס למדד הארנונה הכללי. שימו לב מה יש רק ברמת גן.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> רמת גן פלוס – כולם מכירים, והיום ראש העיר הרחיב את זה גם לגמלאים.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> רמת גן גולד.

גב' עדנה וידל: מה זה אומר לגמלאים? רק תפרטי מה זה מוסיף.

מר כרמל שאמה הכהן: כמו שהילדים מקבלים שוברים, גם הגמלאים יתחילו לקבל שוברים לכל מיני נושאים, לכמה דברים, אנחנו נודיע. מדמי הרישום, כמו שיש סבסוד לילדים לתנועות נוער, שובר של 300 שקל, אז את נותנת שור לגמלאים. ואז לכן, המנהלות רואות מול העיניים את ה-50 שהם רצו, אבל הגמלאי משלם פחות. מצאנו פתרון יצירתי.

מר דני גולדשטיין: הוא יכול לקחת את הנכדים לספארי, הוא יכול לקחת אותם לרגעים אולי.

גב' עדנה וידל: ספארי לא כולם רצים ולא כולם ... אבל זה רעיון מצוין.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו נפנק את הגמלאים שלנו, לא לדאוג.

גב' עדנה וידל: לא דואגת.

רו"ח גלית שניידר מימרן: זרי יכול לספר, תנועות הנוער, כמה אנחנו משקיעים בתנועות הנוער, המובילים בארץ. ובאמת, גם מקבלים את השובר הזה שמאפשר לכל תלמיד להגיע לתנועת הנוער, שזה מדהים.

מר ישראל זרי: אנחנו מקום ראשון בזה בארץ חד משמעית. אין ספק בכלל. בפער.

רו"ח גלית שניידר מימרן: רווחה על חשבון העירייה – גילה תוכל לספר לכם שבאמת, להשקיע מעל 20, אני לא זוכרת את הנתון המדויק, 22, השקעה עירונית, כאשר הסוציו שלנו הוא גבוה, אבל ההשקעה הזאת היא באמת אדירה. זה דברים שלא קשורים למשרד הרווחה, זה מעבר לזה.

בינה מלאכותית – שדיברנו עליה קודם. מרכזים לגיל הרך – קרוב ל-10,000,000 מושקעים במרכזים לגיל הרך שזה בכלל לא החובה, זו חובה של המדינה לתת את הדבר הזה ואנחנו מאפשרים-

מר כרמל שאמה הכהן: צריך להסביר את זה, כי אני גם לא ידעתי את זה עד לא מזמן. כל הנושא של המרכזים לגיל הרך, הערים מה שנקרא הפריטו החוצה, הסירו אחריות. זה על קופות החולים. רמת גן בחרה להשאיר מרכזים לגיל הרך. אנחנו משופים על ידי המדינה ב-2,000,000 שקל בשנה על המאמץ הזה. העלות שלנו היא 11,000,000. כלומר, הבחירה שלנו להשאיר שירות עירוני בנושא הזה, זה 9,000,000 כל שנה, 45,000,000 כל קדנציה. כלומר, ה-9,000,000 האלה זה שווה ערך ל-1.5% בארנונה. תבינו, רק בנקודה קטנה, להסיר את הדבר הזה שאין אותו בערים אחרות, או ב-90 ומשהו אחוז מהערים, ולהיות כמו כולם, אתה יכול להיות פופוליסט ולהוריד ב-1.5% את הארנונה. וזה מקצר תורים משמעותי וזה מאבחן כל מיני קשיים ופערים בזמן ונותן, וככה אתה משנה חיים של בני אדם ושל משפחות.

מר דני גולדשטיין: מי שלא היה, אני מציע שיגיע פעם לעשות סיור שם. יש הרבה חברי מועצה שאפילו לא היו שם פעם אחת. שווה לעשות סיור.

מר כרמל שאמה הכהן: יש הרבה דברים שאנחנו לא מכירים את העיר שלנו. אומרת מנהלת אגף הרווחה שזה הצלה להורים ולמשפחות ולילדים, וזה נכון.

מר דני גולדשטיין: היינו עושים איתם שעות על גבי שעות.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: טיפול בחרמות – כבר שנה עובדים. עינב, מ"מ ראש העיר, הרימה, אולי תספרי אחר כך, אבל באמת, את התוכנית הזאת שכל כך חשובה להורים עכשיו. באמת, אנחנו משקיעים קרוב ל-900,000 שקל השנה, גם בכל מיני מקומות, אתם יכולים לראות את זה בתקציב, בתחום הזה, בהעלאת המודעות. ובאמת, כל הפרויקטים הנוספים, כמו רובוטיקה ובינה מלאכותית, פרויקטים גוגל ומייקרוסופט, שנכנס כבר ל-

16 בתי ספר ולדעתי מיועד להתרחב בשנה הבאה, נכון לימור? ויש עוד הרבה והרבה. דיברנו על עומס המלוות, אני רק רוצה לעשות סדר, כי זה כל הזמן עולה ובאמת, ראש העיר, עשית סדר אבל עדיין מילה ממני. עומס המלוות עומד היום על 644. זאת אומרת, המצב הנוכחי הוא 30%. 30%, דרך אגב, בדקתי סתם, תל אביב, אמרתי לך קודם בוועדת כספים, כמה בתל אביב יש? יש מעל ל-2 מיליארד. לכאורה, כמו שראש העיר אמר, תל אביב, עיר כל כך עשירה, למה היא צריכה? כי עיר שרוצה למנף ולנצל את הפוטנציאל בצורה מיטבית כדי לתת לתושבים צריכה לקח הלוואות. אין ברירה. אחרת היא תעשה עוול לתושבים ולעיר עצמה .

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> תל אביב זו העיר של הדור האחרון, זו העיר הכי מוצלחת בישראל, שלא תהיה טעות לאף אחד. תל אביב לא היתה מה שהיא היתה לפני 25 שנים, היא היתה עיר כמעט פושטת רגל, עם גירעון עצום, ובא חולדאי והצוות שסביבו ועשו סדר. היה צריך לעשות ניקוי אורוות רחב ולהכניס ניהול ולהכניס החלטות אמיצות. אז נכון, חולדאי לא נבחר ב-90% או 80%, אבל הוא עשה את הדברים הנכונים לתל אביב. ותל אביב היא תל אביב בזכות מה שחולדאי עשה והוא עשה צעדים אמיצים.

<u>רו"ח גלית שניידר מימרן:</u> עוד דבר שאנשים מתבלבלים וחשוב לי להסביר את זה גם לתושבים. ההשקעות הן אך ורק לצמיחה ופיתוח. לא למשכורות, לא לפעולות, לא לשום דבר שהוא לא צמיחה ופיתוח, וזה מאד חשוב להבין. וגם ההחזרים, אנחנו לוקחים כל הלוואה ואנחנו יודעים בדיוק מאיזה כסף נחזיר אותה. וכשיש לך יכולת החזר כל כך טובה, אז במידה מסוימת, הנה, במצב של 30%, שמשרד הפנים מאפשר להגיע לרשות איתנה שרק יש 24 בארץ ל-50% זה סביר. וגם אם היינו מוכרים היום את ניירות הערך, היינו מגיעים בכלל למצב של 20% רק. כמו שיו"ר ועדת הכספים הסביר, זה לא הגיוני, קיבלנו קרוב ל-19,000,000 רק מניירות הערך בשנה האחרונה. הריבית היא חצי מזה. זאת אומרת, הריבית מבחינת אחוז היא חצי מהתשואה שיכולנו לעשות בניירות ערך.

וכמובן, הדוגמאות להשקעה, ראש העיר, שדיברת על זה קודם, כל הדברים הנפלאים כמו מרכז אוניברסיטאי לנוער בנושא AI, אני חושבת שאין דבר כזה בארץ.

עו"ד דוד מנחם: מה שהתכוונת חצי, זה שבמלוות אנחנו משלמים 5% על הסכום של ה-200,000,000 ובניירות הערך-

רו"ח גלית שניידר מימרן: נכון. מקבלים מעל 10%.

מר דני גולדשטיין: מה זה נכסים עירוניים איזה השקעה 600,000,000?

רו"ח גלית שניידר מימרן: אנחנו בנוסף כל הזמן משביחים נכסים.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אתן לך דוגמא: המגרש בפרויקט התחדשות עירונית בסוקולוב סביון, הוא היה רשום אצלנו ברישומים כשווי של 20,000,000, כי הוא היה 20 יחידות, 19 או 20 יחידות, ב-2024, זה רישום ל-2024. עכשיו תב"ע אחרי התנגדויות למתן תוקף ל-90 יחידות. השווי שלו קופץ ל-90,000,000 פלוס. רכשת את דיסקונט, זה נוסף למאזן הנכסים. רכשת איזה שטח חום, רכשנו ליד אחד מבתי הספר עתידית כדי להרחיב אותו. כל הדברים האלה זה הגדלת המאזן הנכסי של העיר. אני לא מדבר על כבישים.

אינג' סיגל חורש: ... זה לא מגדיל?

מר כרמל שאמה הכהן: גם קרקעות שאנחנו מייצרים מהתכנון, בשונה מ-תב"ע, אבל את זה עוד אפילו לא ספרנו. דרך אגב, אני לא יודע מתי זה יגיע למועצה, אם זה צריך להגיע למועצה, אבל הפרשה של מגדלי דרויאנוב-

רו"ח גלית שניידר מימרן: מגיעה בינואר.

מר כרמל שאמה הכהן: בינואר. אני כבר אסביר. כשבנו את מרכז החדשנות בבן גוריון, אתם זוכרים את מרכז החדשנות? איך קראו לזה? היה לזה שם.

מר דני גולדשטיין: זה הסגנון של ה-We work.

מר כרמל שאמה הכהן: איך קראו לזה? ה-Net working. אז שם לכאורה, העבירו פה במועצה הלוואה מאדם פרטי, לא מבנק, בריבית של 7.5%, פי 7 מהריבית שאנחנו שילמנו אז בבנק, ולא ראיתם את זה במאזן. זה גם ההבדל, האם אתה משחק שקוף, נקי, לפי הכללים?

עו"ד דוד מנחם: זה היה דבר חמור ביותר.

מר כרמל שאמה הכהן: אתם מבינים? תחשבו, לקחת הלוואה ב-7.5% ריבית מאדם פרטי בלי מכרז, לכאורה הביאו נכס, אבל הנכס לא שלנו, אנחנו עד היום משלמים עליו ונמשיך לשלם עליו, ועכשיו הוכרחנו לשלם ולא היתה ברירה, כי היועצת המשפטית עשתה את כל מה שאפשר, כי אמרו – הנה, יש פה עירייה שחתמה על מסמכים, יש החלטות מועצה, יש הסכם. כמה אנחנו צריכים לשלם עכשיו?

רו"ח גלית שניידר מימרן: המון. וזה עוד לא נחתם.

מר כרמל שאמה הכהן: זה עוד לא נחתם אז היא לא אומרת. אבל זה סכום שמקומם בצורה מטורפת.

רו"ח גלית שניידר מימרן: ראש העיר, גם פה הצגתי את מצב ההלוואות המקסימלי התיאורטי, כי כל הזמן באים ואומרים לנו – רגע, אבל אישרתם בתיאוריה עוד הלוואות. אז כן אישרנו. אנחנו דואגים, אנחנו בשנים האחרונות לא לוקחים יותר מ-80,000,000 כי אנחנו מצליחים, יש לנו הלוואות שעדיין לא מימשנו, אבל בעצם עשינו-

עו"ד דוד מנחם: אתה צריך רק להוסיף, ראש העיר, סליחה, בנושא של המכרז שאמרת שלא היה מכרז, שבסופו של יום הצלחנו להגיע איתם להסכם פשרה, שבזכות המאמצים של עורכי הדין והיועצת

המשפטית הורדנו. ברור, צריכים לשלם, אבל אם היינו משלמים את המלא זה היה פי 3. אני זוכר את המספרים, בערך פי 3.

מר כרמל שאמה הכהן: ברור.

רו"ח גלית שניידר מימרן: גם אם אנחנו לוקחים את כל ההלוואות כולל ההלוואה שאנחנו נאשר בתקציב, את הכול, אנחנו עדיין מגיעים ל-36%. ועוד פעם, השנה לקחנו רק 80,000,000. זאת אומרת, אנחנו מצליחים לעמוד על קצב ממוצע שאנחנו לא לוקחים יותר מ-80,000,000 שקל הלוואות. ועדיין, אם צריך, זה בסדר, זה בשביל צמיחה, כמו הפרויקטים שכתבו פה.

עו"ד דוד מנחם: כמה פרענו? 70. כמה פרענו?

רו"ח גלית שניידר מימרן: פרענו 70.

עו"ד דוד מנחם: יפה. את זוכרת למה לקחנו 80? זה גם כן הסבר בדברים שאתה אמרת.

מר כרמל שאמה הכהן: טוב, הלאה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אז חברי המועצה לפני ה-תב"ר, עדיין לא הגענו למצגת של ה-תב"ר, אבל חברי המועצה מתבקשים לאשר תקציב בסך 2,168,197,300 שקל, תוספת של כ-170,000,000 שקל שמהווים צמיחה של 8% והצמיחה, שימו לב, היא פי 5 בשירותים לתושב מאחוז העליה בארנונה.

תקני כוח אדם – גם, המועצה מתבקשת לאשר 4,331 תקנים, כשמדובר על תוספת של 76 תקנים, שרובם המוחלט לביטחון ולחינוך.

מר כרמל שאמה הכהן: אתם רואים שזה פחות מ-2% אפילו. או קיי, עכשיו הדיון נפתח לחברות וחברי המועצה. בבקשה. משה רווח בבקשה.

מר משה רווח: תן לליעד. ליעד ראשון.

מר ליעד אילני: דמוקרטיה, אתה יודע.

מר משה רווח: הוא ביקש.

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה, מי שאתם רוצים.

מר ליעד אילני: לא, לא ביקש, הציבור ביקש.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, בבקשה.

מר ליעד אילני: יש לי 30 דקות, העבירו אליך-

דוברת: בכתב.

מר ליעד אילני: כן, העבירו בכתב. אנחנו עובדים לפי פקודת העיריות, לפי חוזר מנכ"ל משרד הפנים. אני שמח שגם אתם התחלתם אחרי 8 שנים לעבוד בנושא המשלחות לחו"ל בהתאם. זה חשוב. אז יש לי 30 דקות. תודה רבה. מנחם, אני רוצה לספר לך משהו, איפה אתה? תהיה איתי.

עו"ד דוד מנחם: אם אני מסתכל עליך אתה כבר חושב שפניתי אליך.

מר ליעד אילני: חס וחלילה. אני רוצה לדבר איתך אבל, מנחם. קודם כל, מנחם, אני רוצה שתאחל לי בהצלחה.

עו"ד דוד מנחם: בהצלחה. תהיה בריא, זה הכי חשוב.

מר ליעד אילני: אני ככל הנראה מתכוון להתחיל דוקטורט בפסיכולוגיה פוליטית. יש לי קצת זמן עד הבחירות הבאות. ואתה יודע, יש כאלה שעשו דוקטורט על מנהיג, תמיד לוקחים איזה שהוא מנהיג ומנתחים אוו מבחינה פסיכולוגית, יש כאלה שמנתחים את ה-DSM-5 שזה ספר ההפרעות הנפשיות. אני יודע על מי אני הולך לעשות את הדוקטורט שלי בפסיכולוגיה פוליטית ותאחל לי בהצלחה. אתה תקרא אותו.

עו"ד דוד מנחם: אבל אני רוצה שתגיד לי במה התואר השני שלך.

מר ליעד אילני: מנהיגות ציבורית ופוליטית, תוכנית למנהלים.

עו"ד דוד מנחם: זה M.A?

מר ליעד אילני: M.A, כן. תבטיח לי שאתה עובר על הדוקטורט כשהוא יהיה מוכן, בפסיכולוגיה פוליטית, ותקרא היטב-

עו"ד דוד מנחם: אולי אני אקדים אותך.

מר ליעד אילני: הלוואי שתקדים אותי. אני אשמח שתכתוב לי דברי הקדשה אפילו אם אפשר. תודה.

אני קודם כל רוצה לפני הכול, באמת, כמיטב המסורת, לברך את אלה שבאמת עסקו במלאכה – בשמת ושרון וסליחה, יש עוד הרבה שאני לא הספקתי להכיר, אבל כל עובדי אגף הכספים שעובדים קשה לקראת היום

הזה ומגיעה להם תמיד מילה טובה, לא משנה אם אנחנו מסכימים עם המדיניות או לא מסכימים עם המדיניות. אז תודה רבה לכל עובדי האגף וגם כמובן לאיש שעובד קשה בשביל להביא כסף, זה דודי והצוות שלו, ומילי והצוות שלה, ותמשיכו בעבודה הטובה.

יש פה כמה דברים, זה הנאום שלי, אבל יש פה כמה דברים שכתבתי תוך כדי, כי שמעתי במשך 40 דקות את הדברים ואני חייב להתייחס אליהם.

אני אומר לך, מנחם, יש פה אנשים בחדר הזה שעשו קריירה מהכפשות, מהשמצות, ממצגי שווא, מהנדסת תודעה וגם משקרים. אני אומר לך משהו, כי אני מבין פה מ-40 דקות שיחה שיש פה לחץ מכל מיני פוסטים שמעלים תושבים או חברי מועצה או לא יודע מה. אם מישהו כתב משהו לא נכון, תגישו נגדו תביעה. לפני כמה שנים היה מישהו, חבר מועצה לשעבר, שכתב דברים לא נכונים, קראו לו כרמל שאמה, דברים מזעזעים, אמר אותם גם בישיבת מועצה דרך אגב כשהוא היה חבר מועצה, ועלה חבר מועצה אחר ותבע אותו וזכה במאות אלפי שקלים. עד ששופטת בית המשפט המחוזי אמרה שכרמל שאמה הוציא לשון הרע ודיבה בחוסר תום לב ובזדון, אני מצטט. אם משהו בפרסומים לא נכון, תתבעו דיבה. אני גם אומר כאן כרגע, כי אני לא יודע אם מדובר עלי או על כל מיני תושבים שמביעים את דעתם, אני מוותר על כל חסינות שיש לי על דברים במועצה, אפשר להגיש נגדי תביעות דיבה ואני מאד מאד אשמח להיות על דוכן העדים גם בחקירה נגדית. אז מי שאומר משהו לא נכון, מנחם, אנא, לפעול בהתאם.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> זה לא קשור להוצאת דיבה ולהגיד משהו אחר.

<u>מר ליעד אילני:</u> לא, אמרת על פרסומים. אמרת על פרסומים לא נכונים. תאפשר לי, עכשיו אני מדבר, מנחם. מנחם, תודה. אתה מדבר על הגינות. אני מכבד אותך אז אני מדבר אליך. יש אנשים שאין לי ציפיה מהם, אז אני לא פונה אליהם, אני פונה אליך. דיברת על הגינות. כמה חשוב, לא לאיש ציבור, לא לחבר מועצה, לבן אדם, שתהיה לו הגינות. חשוב, נכון? להיות הגון. ולמה זה מפריע לי חוסר ההגינות? אתה יודע, אני מסתכל פה בחדר על כל מיני אנשים, עובדי עירייה שנמצאים פה יותר מ-7 שנים, והיו אצל ראש עיר קודם ואצל ראש עיר קודם שלפניו, תאמינו לי, ואני מקווה שאני לא עושה נזק, סליחה, זה באמת אקראי, גילה טאושטיין

עבדה מאד קשה גם לפני 10 שנים וגם דודי מזרחי. בשמת, את עוד לא היית, סליחה, ושרון עבדה מאד קשה לפני 10 שנים, כשהיו פה ראשי עיר אחרים. מה זה חוסר הגינו, מנחם? זה לבוא ולהציג מצג שווא, כאילו עד 4.12.2018 היה חול, חול וכולירע ברמת גן, רכבנו על גמלים, לא היו כבישים, לא היו מדרכות. ראיתי דרך אגב בשקף הקודם שבתל אביב, גברתי הגזברית, יש השקעה בגני ילדים, זה מבורך, לא ידעתי שמשקיעים בגני ילדים בתל אביב, זה בהחלט מבורך, חשבתי שמתחילים ללמוד שם מגיל 6, וגם שיש מרכזים לגיל הרך בתל אביב, זה בהחלט מחמם את הלב לדעת שזו העיר שאנחנו גרים בה, שכאן כן משקיעים בגני ילדים. מה זה בן אדם הגון? זה לבוא ולהגיד, וכל אחד עושה, אני אומר את זה גם כאן, גם כרמל שאמה וחבריו להנהלת העיר עושים גם דברים טובים. אף אחד לא אומר שכל מה שאתם עושים זה רע. ביבי נתניהו ראש הממשלה, הוא עושה דברים, חלקם גם דברים טובים. שרון, אל תכעסי עלי. לפיד היה ראש ממשלה, עשה גם דברים טובים. בנט עשה. כל אחד שנמצא ליד שולחן ההנהגה עושה דברים – יותר טובים, פחות טובים – הציבור מחליט, אבל כולם עושים גם דברים טובים. מה זה חוסר הגינות? לבוא ולהגיד – היה פה כלום. מה, אני צריך לשבת פה, באמת, אני לא מדבר כבר על זה שיש פה אנשים, הוא היה ראש עיר ואני הייתי גם נגדו והייתי אופוזיציה שלו, ניהל את בליך 18 שנה, לא תתן לו יקיר העיר? למה לא ייתן לו יקיר העיר? או למה לא ייתן לצבי בר יקיר העיר? אי אפשר לקרוא על שמו משהו וזה נכון, בצדק, כי יש לו קלון. למה לא תתן לו אבל יקיר העיר על הדברים הטובים שכן עשה? כי יש פה את הרצון, וזה יופיע בפרק שלי בדוקטורט בפסיכולוגיה פוליטית באחד הפרקים הראשונים, למחוק כל אזכור למי שהיה פה קודם לכן. גם אם זה עולה בבזבוזי כספים. אז אני רוצה להגיד לכם שאם תיסעו היום לגן החלומות בכפר אז"ר, עשה אותו ישראל זינגר. ושביל יהונתן נעשה בתקופה של ישראל זינגר. משה כהן אפילו צילם את החניכה של השביל הזה. ואני יכול להמשיך. בית אקשטיין, מתי עשו אותו? תיכון בגין, מתי הניחו, הלך אביהוא בן משה לבנט שר החינוך אז והביאו את הכסף הראשוני. שיפוץ מזרח גן אברהם. מה, לא עשו פה כלום שנים? עזוב, אני יכול לתת עוד מיליון דוגמאות. מה, אגף הרווחה לא עשה פה כלום שנים? מה, אגף ההנדסה לא עשה שום דבר? זה הגינות, מנחם. אפשר לספר את הסיפורים לעצמנו בשביל להרגיש טוב. אבל כשיושבים פה אנשים שחלקם היו חברי סיעה של צבי בר ונותנים יד לחוסר ההגינות הזאת כאילו כלום לא נעשה, כאילו העיר הזאת נוסדה ב-4.12.2018, זה לא להיות בן אדם. זה ההבדל בין 'מענטש' לאיש קטן מאד. ואני רוצה להגיד לכם עוד משהו, זה נכון, היו פה גם דברים חמורים שנעשו בהנהלות העיר הקודמות,

בית דרויאנוב, צודקים. אבל היו כאן גם עבריינים שהנהלות העיר הקודמות הוציאו אותם מנכסים בלתי חוקיים ואתה החזרת אותם ונתת להם נכסים בחזרה, כאתנן פוליטי. אז גם את זה הציבור יידע. אנחנו רק מספרים את האמת. ואם למישהו האמת או העובדות לא נכונות, שישנה את העובדות, שישנה את האמת, שישנה את מעשיו. אנחנו גם בעד הגדלת שירותי הביטחון, אבל אנחנו חשבנו שיש הרבה מאד תקנים של עוזרים, ואתם יודעים, כשאני הייתי מ"מ ראש עיר והיו לי 2 עוזרים, לא משנה ש-70% מתחומי האחריות בעירייה היו אצלי, הרי זה ההסכם הקואליציוני שנחתם אז, וגם היה מי שאמר עוד – מה זה, רוב הניהול אצלו. היתה איזה מישהי שבאה מירושלים שאמרה – אצלנו בירושלים לממלא מקום אין כזאת לשכה, אין ככה עוזרים. זה היה בשביל לחמם. ומה קורה היום? כמה עוזרים יש היום? אף עוזר שלי מעולם לא הוציא את הילד שלי מהגן למשל. הם עסקו בצרכי התושבים. או קיי? אז זה הגינות, מנחם. ועכשיו, ברשותכם, אני אעבור, תושבים יקרים וחבריי למועצה בנושא התקציב-

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לי אין ילדים בגן, הלוואי והיה לי.

<u>מר ליעד אילני:</u> לנושא התקציב לשנת 2026.

<u>עו"ד עינב בר כהן:</u> ליעד יקירי-

<u>מר ליעד אילני:</u> לא להפריע לי בבקשה.

<u>עו"ד עינב בר כהן:</u> לא, לא, לא, אתה לא תדבר עלי ותגיד לי לא להתייחס.

<u>מר ליעד אילני:</u> תבקשי זכות דיבור אחרי זה.

<u>עו"ד עינב בר כהן:</u> אתה לא תדבר על עובדי ציבור מסורים ותשמיץ אותם. וגם המניפולציות שאתה מנסה לעשות פה על עובדי עירייה לא ממש עובד לך, תאמין לי.

מר כרמל שאמה הכהן: סיימת?

עו"ד עינב בר כהן: כן.

מר ליעד אילני: להגיד שעוזרים שלך מוציאים את הילדים שלך מהגן זה לא השמצה, זה עובדה.

עו"ד עינב בר כהן: זה השמצה.

מר ליעד אילני: תהיי גאה בזה.

עו"ד עינב בר כהן: כמו כל דבר שאתה משמיץ. כמו כל הדברים.

מר ליעד אילני: אין בעיה. אנחנו נשמח להציג כמה סרטונים. נשמח להציג כמה סרטונים בעניין.

אז חבריי למועצה ותושבים יקרים, אנחנו מתכנסים היום לדון במסמך המשמעותי של העירייה – התקציב לשנת 2026. אבל תקציב הוא לא רק אוסף של טבלאות וכל רואה חשבון מתחיל לומד כבר בשיעור הראשון שגם מספרים וספרים, זה אותו שורש, אין בעיה לספר סיפורים על מספרים ולסדר את התקציבים ואת הדו"חות איך שרוצים. וכשאני מעיין בספרי התקציב, לא אלה היפים שהנחתם כאן לפנינו, אבל בחוברות ששלחתם אלינו הביתה, אני שואל את עצמי שאלה פשוטה – את מי אתם הנהלת העיר משרתים? את הילד שזקוק לאבחון? את הקשיש שזקוק לפעילות יותר רחבה במרכז היום? או את המנגנון המנופח של ראש העיר ושל סגניתו? ואני אגיד לכם, אין צורך להזכיר, דני, אמרת ובצדק, אם יש פה חברי מועצה שלא ביקרו במרכזים לגיל הרך, אתה צודק, שיילכו. אני 43 שנה ברמת גן, לא עברתי לגור פה לפני שנתיים וחצי, מבטיח לך שהייתי בכל הנכסים העירוניים וגם משה רווח היה בכל הנכסים העירוניים.

עו"ד עינב בר כהן: שנתיים וחצי עשיתי יותר ממך.

מר ליעד אילני: דיברתי על זה שוב, כי מה זה תקציב? תקציב זה ביטוי לסדר עדיפויות, זה ביטוי לערכים, זה ביטוי למוסר. שיא הניתוק של הנהלת העיר הזו זו הלשכה השניה-

עו"ד עינב בר כהן: גם לך יש חבר מועצה שעבר לפה לא מזמן. היום פגשתי אותו אגב, שוחחנו קצת. אופלטקה עבר 3 מועצות אגב – גם ראשון, גם גבעתיים וגם חבר סיעה שלך. למה את זה אתה לא מדבר לציבור? אגב, גם רננה עברה לפני הבחירות.

מר כרמל שאמה הכהן: הוא תקף את זה. היא אומרת שאתם על אותה סירה.

עו"ד עינב בר כהן: אנא, אני רק מציינת, אופלטקה, זה בסדר גמור. אגב, אני גם יודעת שליעד מבקש מאותם אנשים שעברו לעיר להצביע לו.

(צועקים ביחד)

דובר: אבל את רוצה להיות ראש עיר.

עו"ד עינב בר כהן: אני לא רוצה להיות ראש עיר. אני לא רוצה. יש לנו ראש עיר מצוין. ראש עיר מצוין. אני רוצה להיות הסגנית שלו גם עוד 15 שנה. אתה יכול לחזור על זה – עינב הולכת לצד ראש העיר גם עוד 3 קדנציות. חתום לך? שמעתם חברים?

מר ליעד אילני: היועמ"שית, מפריעים לי.

מר כרמל שאמה הכהן: הגיע הזמן אחרי 4 קדנציות שאתה תתמודד. הציבור רוצה אותך. הציבור רוצה אותך.

מר משה רווח: כרמל, אתה יודע על מה אני מדבר.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, אני יודע הכול.

מר משה רווח: כרמל, אתה יודע כמה היא שמחה איפה שאתה היית. אתה יודע כמה היא שמחה-

עו"ד עינב בר כהן: אה-אה-אה, לא מתאים לך. לא מתאים לך.

מר משה רווח: איך לא מתאים? זו האמת.

עו"ד עינב בר כהן: משה, תקשיב, אתה אדם הגון, אל תדבר שטויות ואל תעליל עלי עלילות. אני אומרת לך בכנות.

(צועקים ביחד)

מר משה רווח: מי שמדבר שטויות זו את.

עו"ד עינב בר כהן: ראש העיר יודע בדיוק איפה הייתי, תאמין לי, ואני דאגתי לו בניגוד אליכם.

מר משה רווח: אנחנו מאחלים לו רק טוב כל הזמן. אני לפחות.

מר ליעד אילני: יושבים כאן חברים בזמן שמבקשים הלוואות, יושבים כאן בשיא הניתוק- רווח, סליחה, היועמ"שית, כמה זמן יש ליז את סופרת, נכון? אני איתך. תודה. אני לא רוצה שחלילה נחזור לבית המשפט כמו בתקציב של 2025. אין לנו רצון בזה. בוא ננהל את זה כמו שצריך. היתה לי הערת ביניים אחת, ראש העיר קרא אותי לסדר ומאז לא הפרעתי. אני מבקש שלא יפריעו לי.

מר כרמל שאמה הכהן: כל פעם שתאזכר אנשים פרטנית תהיה להם זכות תגובה. תדבר לתקציב – אני אשמור שאף אחד לא יגיב לך.

מר ליעד אילני: אחרי שאני אסיים. אתה עשית קריירה על לאזכר פרטנית, אחרי שאני אסיים הם ידברו.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא צריך להתייחס אליך. אחרים מרגישים צורך, זו זכותם. אתה יכול להמשיך לשקר מה שאתה רוצה ולהפיץ fake, זה המקצוע שלך. אנחנו לא נפריע לך. תדבר על התקציב.

מר ליעד אילני: אני רוצה לומר רק דבר אחד, חברים, האפולוגטיקה שהיתה כאן 40 דקות, הקמפיין הזה שיש פה אנשים שנמצאים בו, נובע מסיבה פשוטה, כי הם מבינים שבניגוד למה שהם חושבים שתושבי רמת גן הם אנשים טיפשים, תושבי רמת גן הם אנשים חכמים מאד. ואפשר לעבוד עליהם שנה ושנתיים ושלוש, אבל בסוף הם קלטו את ה'פלופ'. הם קלטו את ה'חרטא' והאמת מדברת. זו הסיבה שכבר לפני שנתיים, בניגוד לכל ראשי העיר האחרים, ניצחת על הקשקש. זו הסיבה שהפסדת לפני חודש, אתה, לא ליר, אתה הפסדת לאיש הזה שכאן לידי, וזו הסיבה שאתה גם תפסיד בקרוב. כי הציבור מבין שהסיפורים והפוסטים-

גב' עדנה וידל: מֵבין, לא מַבין.

מר ליעד אילני: סליחה. אני יודע שזה מה שמפריע לך.

גב' עדנה וידל: מה לעשות?

מר ליעד אילני: אני יודע. אני יודע. בואי אני אדבר איתך על חינוך גברתי. הלשכה השניה, 5 ראשי ערים כיהנו לפני האיש הזה בבניין העירייה ברחוב ביאליק 35, הלשכה בביאליק הספיקה לכולם, אבל לו זה לא מספיק. ראש העיר היחיד בישראל שמחזיק 2 לשכות. ועוד איפה? במגדל משרדים מפואר בבורסה. במקום להשכיר אותו, לקחת את הכסף הזה, הוא מתחזק 2 לשכות, צבא של עוזרים, זה הרי בזבוז כספי ציבור משווע. אבל הוא רוצה את סמל הסטטוס. זה חשוב לו. וכאן מגיע עוד מצב שווא גדול, ראיתי את הלחץ הזה, 0% ארנונה העלאה בארנונה. הניסיון

הזה לעבוד על התושבים, זה לא עובד, זה לא מחזיק מים. הם מתעוררים, הם מבינים. הרי אתה בחרת לחייב, אתה, לא הממשלה, אתה בחרת בקדנציה שלך לחייב ארנונה של 100% - על מרפסות שמש וגגות ומרתפים ומחסנים, וגרמת לגמלאים שגרים 40 שנה באותו בית שלהם פתאום לא לגמור את החודש. יש כאלה, כן, נעזרים בילדים שלהם מי שיכול. גם בתקציב הנוכחי אתה מעלה במיליוני שקלים את אגרות השילוט על העסקים הקטנים שקורסים, שמעתי על העוול הזה בבורסה. חבר׳ה, בסוף יש פה תחרות גם עם פתח תקווה, עם תל אביב, עם קרית אונו. אתם יודעים שמיתר עוזב את אבא הלל, נכון? משרד מיתר, אתם כבר מעודכנים שהוא עוזב. אני תיכף אשמח לשמוע איזה עסקים אתם מביאים חוץ מעסקים שמורדוב מפרסם, איזה עסקים כמו משרד עורכי הדין מיתר ליקוורניק שעוזב את רמת גן, איזה משרדים בסדר הגודל הזה אתם מביאים לרמת גן. כי זה גם קורה במשמרת שלכם, לא רק ההצלחות. המניפולציה הזו ממשיכה גם בטיסות. ראית שהציבור זועם על הטיסות החודשיות שלך. ב-2025 פינקת את עצמך בסכום דמיוני של חצי מיליון שקל, השנה הוא קיצץ, הוא מבין שזה לא נראה טוב, הוא קיצץ ל-442,000 שקל. אממה, זה עדיין זינוק של 105% לעומת הביצוע ב-2024. אתה פשוט קבעת רף נהנתנות שלא קיים בשום עירייה בישראל. במקום להתעסק ב-מֶבין או מַבין, או בעיר השכנה שיש בה ככה, שתשאל חברת המועצה שמתעסקת ב- מֶבין או מַבין למה ראש עיריית גבעתיים נסע במשך 12 שנות כהונה פעמיים לחו״ל ואחר נסע 20. כאילו אין זום ו-AI ואי אפשר ללמוד גם מרחוק.

עכשיו, אני רואה פה, ותיכף אני יודע כבר מה ההסברים שיגיעו, אני עכשיו אקריא שורה של סעיפים שמציגים את האיוולת התקציבית. ואתם תגידו לי – לא, אתה לא מבין, זה לא בסעיף הזה, זה בסעיף ההוא והכול. כי מהנדסים הרי אתם מחביאים בסעיף הזה ובסעיף ההוא ובסעיף של שם, אז ככה זה נראה. אבל בשורה התחתונה, בסעיף 1817300127 קיצצתם 65% משכר הפסיכולוגים בתיכונים. קיצצתם 54% בסעיף אחר בתקציב אבחונים ברמת השקמה. קיצצתם למעלה מ-5,000,000 שקל בשכר המורים בתיכון בליך, ספינת הדגל. 1,800,000 קיצצתם בשכר המורים באוהל שם. 23.5% קיצצתם מתוכניות המצוינות. איפה הכסף הזה נמצא? הוא נמצא בהגדלה למשל של 150% בשירותי המדיה, הפרסום, היח״צ. עוד 33% גידול בתקציב שכר עובדי המדיה והדוברות. הפרק, פרק 61, הפרק של הנהלת העיר גדל ב-16,000,000 שקל בשנתיים. אבל זה, אנחנו יודעים, אפרופו הדוקטורט בפסיכולוגיה, יש רצון, אם היתה אפשרות דרך אגב היו אומרים – אין דמוקרטיה, אתה רוצה? ודאי רוצה. אין דבר כזה חברי מועצה

מהאופוזיציה, אתה רוצה? ודאי רוצה. אי אפשר לתת להם זכות דיבור, אתה רוצה? ודאי רוצה. זה הרצון. רואים את זה, זה הרצון, זה ברור, זה מובהק. גם כשיש כרגע זכות דיבור זה בלית ברירה כי יש חוק ויש שופטים בישראל, ראינו את זה בדיון התקציב בשנה שעברה. אבל מה מפריע? זו כבר הפגיעה בתושבים – אטימות חברתית, באמת. 66% למשל, לא משנה, זה עשרות אלפי שקלים, ואני יודע שאם יבואו לגילה היא תהפוך עולמות והיא תעזור, אבל זה הספר, זה הספר, 66% קיצוץ בתקציב סיוע בשכר דירה ומצוקה. לילה אחד, לילה אחד מתוך 30 פעם שהיא היתה בבתי מלון בארץ מאז שהיא עברה מירושלים, לילה אחד במלון, תגדילו את התקציב. 210,000 שקל, קיצוץ של 15% במרכזי תעסוקה לקשישים. 15% קיצוץ באבחונים דידקטיים לתלמידים נזקקים. חינוך. זה תקציב של יחסי ציבור לפני בני אדם. זה מה שהתקציב הזה אומר. ובזמן שראש העיר מתלבט האם לשבת היום בבורסה או בביאליק, באיזו לשכה לשבת, או עוסק בלהציע לעובדות עירייה להצטרף ללונדון לנסיעה הקרובה כן או לא, אלה מסרבות, זו רוצה להביא גם את הבעל וזה לא יכול וכן יכול, בסדר, ברמת גן משפחות קורסות תחת הנטל הכלכלי. העירייה הפכה להיות, העירייה והאגרות שלה והמיסים שה, הפכו להיות נטל משמעותי על תושבי רמת גן.

אני מבקש לתת מספר סעיפים תקציביים שעליהם אני אבקש לבצע הצבעה: אני מבקש להעביר, אני מקווה שיש מי שרשום, מסעיף 161100513 – נסיעות וטיסות לחו"ל, סכום של 227,000 שקל לסעיף 1817300125 – אבחונים לילדים בשכונת רמת שקמה. ואם זה מתחבא בסעיף אחר-

<u>עו"ד אפרת דידי-קונפינו:</u> אני רוצה לרשום.

<u>גב' בשמת שמואלי:</u> אם אתה רוצה שנרשום-

<u>מר ליעד אילני:</u> אין בעיה, תרשמי.

<u>מר כרמל שאמה הכהן:</u> לא, לא, אין טעם לרשום. מה שלא הוגש מראש, תנו לו, זה לסרטונים. בבקשה, הלאה.

<u>מר ליעד אילני:</u> לא, לא, לא, ממש לא. היועמ"שית, זה מה שנעשה פה כל שנה. אני אומר.

מר מוטי כהן: אפרת, זה מוקלט, הכול רשום.

עו"ד אפרת דידי-קונפינו: לא, לא הבנתי מה הוא מבקש ממני.

מר ליעד אילני: עוד פעם לחזור? תודה. אני מבקש להעביר מסעיף 1611000513 – נסיעות וטיסות לחו"ל, לסעיף 1817300125 – אבחונים רמת השקמה, סכום של 227,000 שקל. אני למעשה מבקש להעדיף אבחונים לילדי שכונת רמת שקמה על פני עוד טיסה של ראש העיר. אני מבקש, בשמת, להעביר מסעיף 1614000563 – שירותי מדיה וספקים, לפחות חלק מהסכום הזה אני בטוח הלך למשל כדי להעלות פוסט ממומן נגד ראש האופוזיציה לפני כמה חודשים, 15,000 שקל זה עלה, זה כרגע כבר בהליך, לסעיף 1817300127 – שפ"מ על יסודי – להעביר סכום של 150,000 שקל. לבטל קמפיינים שיווקיים לטובת מענה פסיכולוגי לתלמידי התיכונים. אני מבקש להעביר, בשמת, מסעיף 1614000110 – שכר עובדי דוברות, סכום של 565,000 שקל, לשני סעיפים בשמת – 1817300126/7, סכום של כאמור 565,000 שקל. אני למעשה מבקש במסגרת החינוך לעצור את ניפוח מנגנון היח"צ לטובת טיפול נפשי בבתי הספר. עד כמה שאני יודע בתי ספר זה חינוך. סעי 1614000550 – הוצאות פרסום ומיתוג – להעביר סך של 200,000 שקל לסעיף 1844500820 – מרכזים לקשישים. לבטל את המיתוג העצמי של ראש העיר לטובת רווחתם של ותיקי העיר. אני מבקש להעביר מפרק 61, למצוא את הדרך, אם צריך שנעזור לכם אנחנו מוכנים להתגייס ולתת עצות, לא מול מצלמות ומיקרופונים, להתכנס לישיבה ונגיד לכם בדיוק מה אפשר לקצץ יש כמה עוזרים שבכלל עסוקים בלהתקשר לתושבים ולהגיד להם: שלום, מדברים מלשכת ראש העיר, האם אתם מרוצים מתפקודו של ראש העיר? היועמ"שית, אני מקווה שאת יודעת שלפי סעיף 2/א לחוק דרכי תעמולה מדובר בעבירה פלילית שדינה מאסר. גם הדבר הפעוט הזה, נכון שהיום מדינת ישראל עסוקה בעבירות קצת יותר חמורות, אבל זו לשון החוק, זו עבירה פלילית. אז אני מציע מפרק 61 – הנהלת העיר והלשכה השניה, להעביר לשני סעיפים: 1842200820/785 – צרכים מיוחדים וסיוע בדיור. לצמצם את מנגנון ההנהלה לטובת משפחות שבאמת המצוקה שלהן גדלה בעקבות המלחמה ושירות המילואים וכו'.

אני מאד מברך, חבר המועצה דני גולדשטיין, על הזמנתך לבקר במרכזים לגיל הרך וגם בבית אדם, ואנחנו נשמח לבקר. אני מזמין את חברי המועצה הדמוקרטים, שומרי המינהל התקין, לראות איך אדם שישראל זינגר ורועי ברזילי, כתבה באולפן ששי, לא איזה ערוץ קיקיוני, לא איזה משהו

קיקיוני, אולפן ששי של חדשות 12, הראו איך מפנים אותם מהשתלטות ברמת עמידר על איזה שהוא נכס. ואז, מה קרה? מי נתן לו, לאותו גורם, עבריין לשעבר שריצה עונש מאסר, food truck? ואז, כדי שזה לא ייראה מוזר, שוב, אני אומר מידיעה, ברור לי שיש מי שמודיע גם משם לפה, כבר ראינו את זה בשנה האחרונה שגם אנשי החוק לפעמים, גם בהם לפעמים לצערנו יש נפילות ומעידות, באו ואמרו – לא תקין לתת פה את זה בלי, אז הלכו ועשו food trucks בכל העיר, כדי לטשטש את ה-food truck שנתנו להוא-

דובר: מה, בגלל זה עשו-

מר ליעד אילני: כן, כן, בגלל זה, בגלל זה, בגלל זה, לטשטש, לטשטש. אבל מה בסוף? הלך רועי ברזילי ונלחם להוציא משם, יחד עם ישראל זינגר, והוציאו ופינו. לדעתי היו שם גם פלוגות מג"ב. מי החזיר אותו? דרך אגב, חלק משיבוצי כוח האדם בעירייה ובקשות לתכנון ובניה ממתנהלות שם באזור הזה, בשטיפה ממול, הוא קיבל גם שטיפה, יחד עם אבא של ראש העיר.

עו"ד דוד מנחם: רק שתדע לך שאני אומר לך כיום ...

מר ליעד אילני: לא להפריע לי, סליחה, לא להפריע לי.

עו"ד דוד מנחם: הוא היה צריך, משפטית אי אפשר היה להוציא אותו.

מר ליעד אילני: הבנתי.

עו"ד דוד מנחם: אני אומר לך פה מוקלט ומוסרט.

מר כרמל שאמה הכהן: מנחם, לא הפריע לו.

מר ליעד אילני: למעשה אתה אומר, הוא תיקן. הגנה מן הצדק. היתה כאן הגנה מן הצדק.

מר כרמל שאמה הכהן: מנחם, לא להפריע לו. אני רק רוצה לחדד, אבא של ראש העיר משבץ בקשות להיתרי בניה, נכון?

מר ליעד אילני: כן.

מר כרמל שאמה הכהן: או קיי.

מר ליעד אילני: יש דיונים שם על שיבוצים, כן.

מר כרמל שאמה הכהן: זה השותף שלך, שמוליק, זה הרמה.

מר ליעד אילני: למה הרמה?

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אני מדבר עם שמוליק, לא איתך. שאלתי אותך, אתה ענית, אני מכבד את התשובה שלך, אני עכשיו פונה למר לרמן.

מר ליעד אילני: מה לא נכון אבל? זו הרמה, זו העובדה, זו האמת, זה המצב. זה המצב.

מר כרמל שאמה הכהן: כן. הלאה.

מר ליעד אילני: תראו, אפשר לא לאהוב דברים שאומרים, אבל כשקורים מעשים, צריך להסתכל על המעשים. ואם המעשים האלה נראים באמת שחורים ואתם לא רוצים שידברו עליהם, אז אפשר לא לעשות אותם. שמעתי את כל סיפורי ה- כל הזמן מה היה פה, על המדבר שהיה פה. מכבי רמת גן, משה רווח, מחזיק תיק הספורט לשעבר, תשמע גם אדוני

משה כהן, מכבי רמת גן, הוא ישב פה לפני שנה וחצי ואמר – הוצאנו גורמים בעייתיים שהיו בהנהלת מכבי רמת גן. למכבי רמת גן חזר השבוע לעמותה הצ'ק השמיני, עוד 2 היא מוגבלת, ויש שם כסף ציבורי.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה גם בטוח בעובדה הזו?

מר ליעד אילני: כן.

מר כרמל שאמה הכהן: או קיי. אני רק רוצה, יש עובדות שאתה מחדד, אני רוצה לדעת שאתה בטוח.

מר ליעד אילני: כן. כן. אמרתי לך, אני עדיין לא הפסדתי בבתי משפט.

מר כרמל שאמה הכהן: נחשב מקור אמין.

מר ליעד אילני: אני עדיין לא הפסדתי בבתי משפט. ולא אמרו עלי שהוצאתי דיבה בחוסר תום לב ובזדון.

מר כרמל שאמה הכהן: אמרת את זה. זה רשום.

מר ליעד אילני: לא אני אמרתי. שופטת המחוזי אמרה את זה.

מר כרמל שאמה הכהן: כן, אתה אמרת שהיא אמרה. שופטת המחוזי גם אמרה שהמעשים שלך עלו לכדי הטרדה מינית של עובדות.

מר ליעד אילני: לא, השופט העליון חזר מזה.

מר כרמל שאמה הכהן: שנקריא? הוא לא חזר.

מר ליעד אילני: הטרדה מינית זה מה שעשית לסימונה גרושקה, זה הטרדה מינית.

מר כרמל שאמה הכהן: צריך להפיץ לכל חברות וחברי המועצה את הפסיקה דרך אגב, את הפיסקה הרלוונטית. השניות האלה על חשבוני, לא על חשבונך, על האמירות של השופטת מיכל אגמון, על המעשים הפוגעניים של פגיעה בפרטיות ועד כדי הטרדה מינית.

מר ליעד אילני: מה המעשים האלה? מה המעשים האלה?

מר כרמל שאמה הכהן: כנגד עובדות בכירות של העירייה, שזה היועמ"שית, המהנדסת והגזברית, אבל נגיע לזה בישיבה הבאה.

מר ליעד אילני: צילמו אותן, צילם אותן תושב בשדה התעופה, זה מעשה סקסיסטי.

מר כרמל שאמה הכהן: הלאה, הלאה, מכאן זה על חשבונך. מכאן זה על חשבונך. היא לא דיברה על הבן אדם בשדה התעופה, היא דיברה עליך.

מר ליעד אילני: עלי.

מר כרמל שאמה הכהן: כן.

מר ליעד אילני: בסדר. רק לא אמרת-

מר כרמל שאמה הכהן: ואת זה גם כל תושבי רמת גן יידעו.

מר ליעד אילני: רק לא אמרת שהמשנה לנשיא בית המשפט העליון, השופט סולברג, ביטל את ההחלטה שלה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא ביטל.

מר ליעד אילני: ביטל והפך.

מר כרמל שאמה הכהן: לא ביטל.

מר ליעד אילני: ביטל והפך. ולא אמרת, שכל תושבי רמת גן יידעו שאתה כתבת לתושבת העיר שהיכולת שלך להוכיח דברים, אתה זוכר? על מעשה החשפנות שלה ושל אמא שלה, זה אתה כתבת. ולאחל לתשובים את בריאות הגוף והנפש ולהגיד שסימונה ו-ויוי מזיעות עם ישראל זינגר בלילות, זה אתה אמרת, זו הטרדה מינית. אין נמוך מהשפל שאתה הבאת את העיר הזאת. אין נמוך. מי שהכניס את העיר הזו ב-20 השנים האחרונות, תראו, בכל עירייה פוליטיקה זה דבר לא הכי סטרילי. אבל אני אומר לכם שבשום מקום זה לא רמת גן. לפני שנה וחצי עצר אותי רב, אחד מרבני העיר הידועים, אמר לי – אני רוצה להגיד לך משהו, לזה שהוא אומר שאתה מכפיש אותו ומשמיץ אותו (זה רב ותיק, הוא יודע מה הוא עשה לצבי בר ולזינגר, מה שאמה עשה להם), חובתך לספר את האמת עליו. אתה התרופה של מי שהפך את העיר הזאת, מי שבאמת הרס משפחות ופגע בעובדי עירייה, והוא האחרון שיכול לדבר על הכפשות או השמצות. חברי המועצה, אני קורא לכם לגלות אחריות ציבורית. ואני יודע כבר שאמרו לכם היום לא להגיב וכן להגיב, ממה הלחץ הזה נובע 3 שנים לפני בחירות? ממה הקמפיין המתמשך הזה, חברי המועצה, נובע? מהבנה שבקרוב החגיגה נגמרת. תושבי רמת גן פשוט לא טיפשים. אתה חשבת שהם טיפשים, אבל הם חכמים. הם מרגישים את היד שאתה ושותפיך דחפת עמוק עמוק לכיס שלהם, בארנונה שעלתה ולא רק בטייס האוטומטי, במדידות שאתה שולח אליהם, באגרת השמירה שיכולת לממן את אותם הצרכים, את רובם, בדרך אחרת של התייעלות אמיתית. הם מרגישים את זה והם יוצאים נגד זה. ואת זה שאתה עושה, באמת, אין מילה עדינה לתאר את השימוש המופקר שאתה עושה בכספי ציבור. זה מפריע לי, סליחה.

מר כרמל שאמה הכהן: לא להפריע לליעד אילני, נשארו לו עוד 9 שניות. בבקשה.

מר ליעד אילני: זה מפריע לי. אני קורא לכם להצביע נגד התקציב המופקר הזה וקורא לכם להצביע בעד החלופות המוסריות הערכיות והראויות שהצעתי, כי זו טובת התושבים. תודה.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה. משה רווח, בבקשה.

מר משה רווח: תודה רבה. טוב, אני גם מצטרף, כל מי שהכין את התקציב, אני יודע שעשה עבודה מאומצת.

מר כרמל שאמה הכהן: יישר כוח.

מר משה רווח: אז יישר כוח. התקציב שמונח לפנינו הוא תקציב רע לעיר רמת גן. אני אסביר. זהו תקציב חסר בשורה, שמעמיס עוד מיסים ועוד מיסים על התושבים ובו בזמן מפחית את השירות לתושבים. תקציב שפוגע דווקא בשכבות החלשות. כרמל, אתה יודע, אתה באת מרמת שקמה-

מר כרמל שאמה הכהן: נראה לי גילה תצטרך טיפול נפשי. גילה סופגת ממך היום יותר מאיתנו. היא מתכווצת שם פעם אחר פעם.

מר משה רווח: כרמל, אל תפריע לי.

מר כרמל שאמה הכהן: לא, אתם ראיתם את גילה, את התגובות? אני פשוט מפרש.

מר משה רווח: כרמל, אבל אל תפריע לי. אני לא הפרעתי לך, ראית, הקשבתי בקשב רב.

מר כרמל שאמה הכהן: אתה יודע אבל מה הסוד שלך, אתה יכול לדבר כמה שאתה רוצה.

מר משה רווח: בסדר, אבל בוא-

מר ליעד אילני: משהו מגביל אותך?

מר משה רווח: עזוב, עזוב, עזוב. אתה גדלת ברמת שקמה, אתה יודע מה זה שכבות חלשות, אז למה לפגוע בהן? גם בתקני הניקיון ראיתי ירידה. בשירותי הרווחה כמובן כבר ציינתי. וכל זה בסוף איכות החיים יורדת, לכולנו. ולגבי הניקיון, אתם רואים ברחובות, אתם מסתובבים, כל אחד מכם, גם כל אחד פה חבר מועצה אז הוא מקבל גם את הפניות של התושבים והוא שומע. וכאילו כל זה לא מספיק, התקציב הזה גם יוצר כפילויות. אני לא אחזור על הדברים של ליעד.

מר כרמל שאמה הכהן: תעזור לנו, רווח, מה שצריך נטפל.

מר משה רווח: אז אני אסביר. אז אני אסביר. בזבוז, העברת סמכויות בלי פיקוח מספק. אני אתן לך דוגמאות. את המארג אתה מכיר? תקשיבו, מארג, העברת סכום של מעל 10,500,000 למארג, גוף שפועל כמעין מחלקת הנדסה עוקפת בתוך העירייה, כאילו הנדסה בתוך ההנדסה. לא ברור מי מקבל את הכסף, כמה, מה הפעילות בפועל. איפה הפיקוח? רגע, תגיד לי, מה, במחלקת הנדסה אין לנו אנשים טובים? מה, אתה לא סומך על סיגל חורש? מה זה, ציר עוקף לסיגל חורש? מה זה? מה? אין מתכננים טובים? אין בודקי בקשות טובים? למה צריך להקים עוד גוף בשקט, מעל 10,500,000, 10,600,000, באיזה קומבינה כאילו שאף אחד לא שם לב. ולמה לא לפרט לאן הולך התקציב? הרי דיברתם שקיפות, זה, פה, שם, אבל אתם מחביאים כמו בסעיף ההוא, בסעיף הזה. ככה זה עובד אצלכם. זה מעלה הרבה סימני שאלה וגם אפילו חשש לניגוד עניינים אפשרי של האנשים. אתה לא יודע מה הם עושים. אני חושב שצריך לבדוק את זה עם משרד הפנים, צריך לפנות למשרד הפנים ולבדוק.

מר כרמל שאמה הכהן: על מה אתה רוצה לפנות?

מר משה רווח: לבדוק מה הדבר הזה, מה הגוף הזה. מי נתן-

מר כרמל שאמה הכהן: על איזה גוף אתה מדבר?

מר משה רווח: המארג.

מר כרמל שאמה הכהן: אהה, המארג.

מר משה רווח: כרמל, המארג, שהעברת לו מעל 10,500,000 שקל. תקשיב, אם זה היה בתקופה של צבי בר, מה היית עושה? הייתי נעמד. אתה זוכר מה אני ואתה, ישבנו מאחורה בתקופה של צבי בר, נעמדת, היית עושה פופוליזם, אתה זוכר את הדרמה שהיית עושה, נכון? אני לא עושה דרמות. אני רק שואל אותך שאלה פשוטה. ועוד דבר, נוסף, למה אני קורא כפילויות? פעילות תרבות רחבה מועברת לבית עמנואל. כולכם יודעים מה זה בית עמנואל, מוסד שלמרבה הצער רמת הניהול בו לא זוכה לשבחים, זוכה לתלונות רבות מטעם ההורים. במקום להפעיל את התרבות דרך אגף התרבות העירוני, תחת בקרה של המועצה, של האנשים, כלום, שום דבר, מועבר לבית עמנואל. מעניין למה. למה כל הנהירה הזאת לבית עמנואל. איזה ניהול בבית עמנואל? תסתובב ברחוב, תשאל, תעשה סקר, תשאל כל הורה שני מה הוא חושב על בית עמנואל. אתה עוד מעביר להם תקציבים? מעביר להם עוד פעילויות? איפה? כרמל, איפה? אז לדבר יפה אתה יודע, נכון, עשית מזה קריירה, אתה אלוף העולם, באמת, אין שני לך. אתה מדבר פה, באמת, אבל אנחנו יודעים את האמת.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא דיברתי על בית עמנואל.

מר משה רווח: לא, בדברים האחרים, אנחנו יודעים את המצג שווא, כרמל, אנחנו מכירים אותך כל כך, אפילו את הריח שלך אנחנו מכירים. עזוב, די, כרמל, די, כרמל, די, כרמל, די.

מר כרמל שאמה הכהן: הטרדה.

מר משה רווח: הטרדה, הטרדה. כרמל, אנחנו מכירים אותך, אני מכיר אותך- (מגיב להערה של ליעד אילני שלא ניתן לשמוע) לא יפה, לא יפה, לא אמרתי, לא יפה. אני אגיד לך, אני מכיר אותך עוד כשהיית בן עשרים ו- אז עלי אתה לא יכול לעבוד. אולי פה על האנשים, אולי על הציבור בחוץ אתה יכול לעבוד, אתה לא יכול לעבוד. אני בדיוק יודע. אני גם יודע איך התפתחת. הכול בסדר, כרמל. עכשיו בו נצלול באמת לסעיפים.

מחלקת רישוי עסקים אתם מכירים? מישהו מכיר את מחלקת רישוי עסקים? מישהו יודע שיש מחלקת רישוי עסקים בעירייה?

מר כרמל שאמה הכהן: זה כבר אגף.

מר משה רווח: יפה. בדיוק ענית לי על מה שרציתי. לפני חצי שנה, שנה יצאתם באמירות – אגף, אנחנו מקימים אגף לרישוי עסקים, אגף לקידום. העוזרת שלך, לא, סליחה, ממלאת המקום שלך כל היום הולכת מעלה פוסטים איך היא עוזרת לעסקים. אז בואו אני אספר לכם מה קורה באגף מחלקת רישוי עסקים. תענו לי על כמה שאלות בבקשה לגבי רישוי עסקים.

מר כרמל שאמה הכהן: עדנה לא מתאוששת.

מר ליעד אילני: כשהגזברית אמרה מֵמַלאַת לא ראיתי שזה הפריע לך.

מר משה רווח: שניה, שניה, תענו לי לגבי בבקשה רישוי עסקים.

מר כרמל שאמה הכהן: בבקשה.

מר משה רווח: כרמל, האם אתה יודע כמה עסקים אין להם רישיון בכלל? בדקת את זה? אתה יודע בכלל מי בודק את הרישיונות? יש

דמות כזאת ברישוי עסקים שבודקת רישיונות? אגב, רק שתדעו, במחלקת איכות הסביבה, שזה חלק מהאישור של רישוי עסקים-

מר כרמל שאמה הכהן: לא להפריע, לא להפריע, לרווח אסור להפריע.

מר משה רווח: אל תפריע לי. אל תפריע לי.

מר כרמל שאמה הכהן: אל תפריע לו, מנחם, רווח מדבר.

מר משה רווח: סורין פרש לפני 3 שנים, מאז אין מחליף. לא יעזור לכם כל הצחוקים, לא תבלבלו אותי. סורין פרש לפני 3 שנים, מה קורה שם? אין מישהו שבודק איכות הסביבה? הביאו מנהלת שהיא גם וטרינרית, הביאו מירושלים אגב. אמרו לי פעם רמת גן קודם, רמת גנים קודמים.

מר כרמל שאמה הכהן: איפה עינב? תקראו לעינב, היא מפספסת. תקראו לעינב.

מר משה רווח: הכול מירושלים. הביאו מירושלים וטרינרית והיא ללא הסמכה, ללא הסמכות. אז בעצם אין בעירייה לא בודק זיהום, לא בודק קרינה אחרי ששרית עזבה לגמלאות. אין בודק רעש מוסמך אפילו. תגיד לי, אתה, ראש העיר, אתה שאחראי, אתה לא פוחד? אתה לא חושש שיהיה איזה אסון, משהו באיזה עסק? יגידו לך – מה עשית? מי בדק? איך בדק? תעמוד ככה ותגיד – אני לא יודע, אין לי מחלקת רישוי עסקים. ויש לי גם עוד שאלה נוספת, למה רישוי עסקים מופיע תחת מינהל משאבי אנוש, בזמן שהוקם אגף קידום עסקים בראשות, לא מבין, אתה אמרת שהוקם אגף, אז למה זה במשאבי אנוש? עכשיו עוד שאלה, בתקציב בסעיף ביקורת תברואה שמספרו 1711000510, אני לא מבין מה התקציב הזה. יש שם תקציב של כאילו בדיקות תברואה. מי שעושה את זה כיום זה דליה ואירנה. אז למה אתה צריך תקציב? מה קורה פה? מה, אתם סתם שמים תקציבים? סתם אחרי זה לקחת את זה למקום אחר? כל ה"פויילע שטיקים" האלה, תשמע, זה לא-

מר כרמל שאמה הכהן: אבל אתה מדבר מהר, אנחנו צריכים לעקוב.

מר משה רווח: הכול מוקלט, אתה מקשיב, אתה יודע בדיוק. כרמל, אני יודע שזה קשה ו-

מר כרמל שאמה הכהן: לא, רווח, אם היה קשה הייתי מפסיק אותך כי 10 דקות עברו. אני נותן לך לדבר בלי הגבלה.

מר משה רווח: כרמל, אני יודע שזה קשה לך, אבל-

מר כרמל שאמה הכהן: אני רואה גם שנורית לוקחת נקודות מהדברים שאתה אומר. היא כותבת הרבה.

מר משה רווח: דיברת לפני, אני מקווה שאתה מאמין לדברים שאמרת לפני, על הצמיחה ועל כל הדברים. אני מקווה שאתה מאמין להם.

עברתי על הסעיפים של החינוך וגם על השירות הפסיכולוגי – אני הייתי מצפה ממך, בתור אחד שדואג ועושה ומציג את עצמו כל הזמן ככה, שיהיה תקציב מוגדר לנפגעי חרבות ברזל, לטיפול הרגשי של הילדים. לילדים של מילואימניקים שעושים עד היום, ילדים שההורים שלהם עושים מילואים עד היום, ילדים שהבית שלהם נפגע, ילדים שאיבדו את האחים שלהם, את ההורים שלהם, ילדים שאח שלהם קטוע רגל או אבא שלהם קטוע רגל או כל פציעה אחרת. עכשיו בטח הגזברית תגיד לי – כן, זה תלוי בהכנסה, זה הוצאה לפי הכנסה. אז זה לא הוצאה לפי הכנסה. וגם אין קשר למצב הכלכלי. אני חושב שילד שהוא במצב נפשי בצורה כזאת גם לא יכול ללמוד. הוא לא יכול להתקדם. הוא לא יכול להשתלב בחברה. תקציב כזה הייתי מצפה ממך שיהיה בחינוך. זה דבר ראשון. לא ראיתי את זה, אלא אם כן תגיד לי שהמצאת איזה תקציב, אז אני אקבל את זה. אבל אני לא רואה את זה, כרמל.

דבר נוסף, הנה, אני רוצה שתסתכלו למצלמות – עמוד 8, מדידות נכסים, אתם מכירים? תסבירו לי בבקשה בשנת 2024, התקציב של מדידות נכסים היה כ-1,500,000, 1,527,000 ליתר דיוק. ב-2026 הוא 2,500,000. למה

העליתם אותו בכמיליון שקל? מה קרה? תסבירו למצלמות בבקשה למה העליתם את המדידות לנכסים, תקציב המדידות לנכסים.

אגף שפ"ע, סעיף 17112200110 – ירד מ-82 תקנים ל-87 תקנים.

מר כרמל שאמה הכהן: רגע, חברים, משה רווח אמר שירד-

מר משה רווח: אם טעיתי, יתקנו אותי.

מר דני גולדשטיין: ל-87, עלה.

מר משה רווח: סליחה, סליחה, ירד מ-87 ל-82. אתה מבין את הכוונה בדיוק. וגם סעיף 1712300110 – איסוף וביעור אשפה – ירד מ-112 תקנים ל-105. אני אשמח לקבל הסבר. וגם עוד סעיף, זה גם סעיף שפ"ע – 1712200750 – ניקוי פסולת מגרשים וטיאוט – ירד מ-54,750,000 ל-53,000,000. תסבירו לי, אם יש לכם הסבר טוב אני אשמח לשמוע.

רו"ח גלית שניידר מימרן: זה לא ירד, בוצע ...

מר משה רווח: תסבירי לי הכול. כשאני אסיים, אני אשמח להקשיב, אשמח להבין את הקומבינה שעשיתם.

חינוך משלים, עמוד 38, סעיף 1813600820 – שעות תוספתיות בתי הספר – ירד מ-9,756,000 ל-8,000,000. אני אשמח לקבל הסבר. מרכז בריאות המשפחה, עמוד 64 – סעיף 1832400760 – העסקת רופאים, ירד ב-1,116,000 ל-780,000. תסבירו לי. אני ראיתי-

דוברת: זה בגלל ששילמנו ...

מר משה רווח: אז תסבירו לי. יפה. תסבירו. בסוף, ברשותכם.

מר כרמל שאמה הכהן: רווח מדבר כבר 30 דקות ואנחנו לא מפריעים לו.

מר ליעד אילני: רווח מדבר 14 דקות.

מר משה רווח: להבדיל מאנשים פה, אני עברתי על הספר, כרמל. להבדיל מאנשים פה אני עברתי על הספר ואני רואה איך אתם פוגעים בשכבות החלשות. רווחה עברתי, יש 14 סעיפים, ברווחה 14 סעיפים שנפגעו: ניצולי שואה, עבודה קהילתית והתנדבות, שיקום האסיר, סמים, מועדון נוער ייחודי, תעסוקת מרכזים, מרכזי טיפול במשפחה, תחנה לייעוץ ומרכז קשר, משפחות צעירות ופרויקטים, מרכז טיפול באלימות ובמשפחה, צרכים מיוחדים. וירד גם השכר ברווחה. אז גם את זה הייתי רוצה לדעת מדוע, 14 סעיפים או 13 ברווחה. יש עוד דבר, קשרי קהילה.

מר כרמל שאמה הכהן: מה הבעיה עם קשרי קהילה?

מר משה רווח: יש שם מספר סעיפים שרשום שם שירות לציבור. מה זה, אותו סעיף? למה רשמתם את זה במספר סעיפים באותה כותרת? תסבירו לי. מה ההיגיון? אני אשמח להבין מה ההיגיון. למה פיצלתם את זה? למה הגזברית פיצלה את זה? כמובן אני מצטרף גם לסעיפים של ליעד, לא חזרתי עליהם כדי לחסוך זמן. אני אשמח באמת שבתקציב הבא שלכם תהיו יותר שקופים ותבואו עם בשורה לעיר ולא תקצצו באוכלוסיות המוחלשות. הייתי קצת מעביר מהנסיעות שלכם, מכל מלונות הפאר שלכם, ממסעדות היוקרה, מהביזנס, טיפה, טיפה. ליעד אמר את זה, התושבים פה קורעים תחת הנטל. קורעים פשוט תחת הנטל. מס השמירה הלא מוצדק שעשית.

מר כרמל שאמה הכהן: למה לא הצבעת נגד היטל השמירה?

מר משה רווח: העלית מעל 6%-

מר כרמל שאמה הכהן: למה לא הצבעת נגד אם זה לא טוב? לא הצבעתם נגד. זה עבר פה אחד במועצה.

מר משה רווח: העלית מעל 6% ... ארנונה. מדידות אתה עושה פה הערב והשכם. תפסיק עם הפופוליזם שלך. בסדר, כרמל? אנחנו מכירים את הפופוליזם שלך. עכשיו עוד דבר, אתם רושמים, אתם משקרים את הציבור, אתם רושמים 0% תוספת ארנונה. על מי אתם עובדים? על מי? על מי אתם עובדים? כמה שקר? כמה שקר? אני מציע לכם להסתכל ישר אל הציבור ולהגיד לו את האמת, כי בסוף המשוואה מתיישרת, השקרים יוצאים. תעברו בעיר, תבינו כמה התנגדות יש להחלטות שלכם ולראש העיר. ואין לי ספק, אין לי ספק שהמצב הזה הולך להשתנות ובגלל זה אתם בלחץ. תודה רבה.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה לחבר המועצה משה רווח. כמו שהבטחתי, והאשימו אותנו שאנחנו מה שנקרא לא מפרגנים לעבר פה, לאלה שהיו לפנינו ושאנחנו מסתירים את נתוני הצמיחה שלהם, אז הגזברית האלופה שלנו והצוות שלה, תוך כדי דיבור שלחו לנו את הנתונים. איך אומרים, הרימו לנו לוולה. הצמיחה משנת 2015 עד 2016, אני אזכיר לכם, אנחנו הצגנו צמיחה של 8% בשנה של מלחמה, שנופלים פה טילים מתימן, מחיזבאללה, מחמאס ומאיראן. הצמיחה בשנים טובות, 2015-2016, מהשנים היפות של ישראל, 2.17%. זה הצמיחה. ואני לא רוצה לבדוק בכמה עלתה הארנונה באותה שנה. בין 2016 ל-2017 – 5.9%. בין 2017 ל-2018 – 5.83. כלומר, אם לוקחים את הצמיחה ב-3 שנים, זה קצת יותר מהצמיחה שלנו בשנה וחצי. כלומר, צמיחה כמעט כפולה אנחנו מציגים. אז עשינו אתכם חסד שלא הבאנו את נתוני העבר.

מר ליעד אילני: מאיפה הנתונים האלה?

מר כרמל שאמה הכהן: מהגזברית.

מר ליעד אילני: אהה, היא המקור. לאן הנסיעה הבאה לחו"ל?

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא, זה הצוות שלי העביר לי.

מר כרמל שאמה הכהן: לא להפריע.

מר משה רווח: הגזברית, את נוסעת ללונדון? הגזברית, האם את נוסעת ללונדון?

מר כרמל שאמה הכהן: כמו שאתה נסעת לניו יורק וכמו שזה שיושב לידך נסע למקסיקו וניו יורק. פעם שניה אני קורא אותך לסדר ליעד. פעם שניה. רוב ההערות שלכם לא מצריכות התייחסות. זה שוב שילוב של fake, שקרים ופופוליזם בגרוש. יש דברים שאנחנו נתייחס, כי גם זו הזדמנות להגיד יישר כוח למי שיוזמים כאן דברים ולא נגררים לפופוליזם הזה. אז אחד הנושאים החשובים זה נניח הנושא של המלחמה וההשלכות על משפחות השכול, הפצועים והחטופים. כבר יש קונצנזוס במדינת ישראל מי העיר המובילה בטיפול באוכלוסיות האלה. אחת היוזמות, בגלל שהיא חדשה אני מציין אותה, של מירב גבע גרומר, שבדיוני התקציב באה ומיוזמתה הציעה טיפול פסיכולוגי לנשות המילואימניקים, משפחות המילואימניקים, אז את יכולה לדבר על זה, מה הצעת ומה אושר, זה אושר כסעיף בתקציב. זכות הדיבור שלך.

גב' מירב גבע גרומר: תודה. קודם כל, אני גם אשמח להבין, הרבה דברים שקרו בקדנציות הקודמות ברשות הספורט אני גם אשמח מאד להבין, כי יש דברים שאני לא מבינה. אז אני גם אשמח בהזדמנות להבין מה היה שם. דבר שני, כמובן הגזברית הסבירה לנו שיש השנה קיצוצים וזה מובן, היינו בשנה מאד קשה, אבל בכל מה שקשור בנפש ויש לנו פרויקט במחלקת בריאות של פסיכולוגית, ובדברים האלה אני ביקשתי לא לקצץ ואם אפשר להעלות, כי זה הדברים הכי חשובים ואנחנו צריכים- (מגיבה להערה שלא ניתן לשמוע) משפחות המילואימניקים.

עו"ד עינב בר כהן: מעבר לזה, יש עובד סוציאלי מהמם, קוראים לו אורי. עובד סוציאלי שגם מתעסק במילואים. אגב, היינו הראשונים לשים אדם שיעסוק בניצולי נובה, יש לנו כמעט 90 כאלה בעיר. אנחנו

מדברים על משפחות המילואימניקים זו יוזמה חדשה. שלנו לא, זה כבר ישנה.

גב' מירב גבע גרומר: אני אומרת, אני מדברת על משפחות המילואימניקים כי זו יוזמה חדשה.

מר כרמל שאמה הכהן: שלה זו יוזמה חדשה, שלכם זה כבר רץ. אני כבר אענה ואסכם, רק תסכמי בבקשה.

גב' מירב גבע גרומר: בתור מישהי שמייצגת את משפחות המילואימניקים, אני יודעת כמה זה חשוב וביקשתי בקשה מיוחדת מהגזברית ומראש העיר להעלות את התקציב הזה. אני מודה מקרב לב, כי זה דבר מאד מאד חשוב ויהיו גם בהמשך עוד הטבות למשפחות המילואימניקים, כי יש גם משהו שמעבר לכסף, ההכרה במשפחות האלה. כמובן שיש לנו גם פצועים פיזית, אבל לא לשכוח שכל משפחה של מילואימניק היא משפחה שפצועה נפשית. ועכשיו, בתקופה הזאת, אנחנו חווים את כל הקשיים, הכול צו, כביכול המלחמה נגמרה, אבל בשבילנו המלחמה ממש לא נגמרה, היא רק התחילה, ואנחנו נכנסים פה למצב שאנחנו חייבים טיפול, אנחנו חייבים הכרה וזה יתחיל עכשיו ותודה רבה.

מר כרמל שאמה הכהן: יישר כוח גדול. יישר כוח גדול מירב, על העבודה שלך עם הנושא הזה. אפרת זה הנושא הבא שאני רוצה לדבר, אפרת גם לדוגמא איך עושים ופועלים בתוך מחנה העשייה בעיר ולא בתוך מחנה הקשקשת וה-fake.

דובר: אתה שם לב, ראש העיר, זה של רועי כולם.

עו"ד רועי ברזילי: נראה שכל הסיעה שלנו עשתה משהו.

מר כרמל שאמה הכהן: אין זה של רועי, זה של רמת גן.

עו"ד רועי ברזילי: ... מכינה קדם צבאית.

עו"ד דוד מנחם: רועי, הן מאזנות.

עו"ד רועי ברזילי: ... גם עושה דברים טובים בדרכים.

מר שמואל לרמן: אני גם רוצה משהו להגיד.

מר כרמל שאמה הכהן: אני כבר נותן לך. אפרת יזמה, אתם יודעים שאנחנו עיר ה-AI של ישראל, היא לקחה את הנושא המקסים של קומיקס, שהוא גם תרבות, גם יצירה, גם אמנות, גם קהילה, ובאה עם רעיון. תציגי אותו בבקשה, והגזברית אישרה תקציב תוספתי לעניין הזה.

מר משה רווח: אבל עוד לא קיבלתי תשובות על השאלות שלי.

מר כרמל שאמה הכהן: אני אסכם את התשובות. אתה אחרי זה תחליט אם קיבלת או לא. תרשום לך פתק.

גב' אפרת אביטל לויאן: אני רוצה להגיד קודם כל שזה שיתוף פעולה של אגף החינוך ורשת הספריות. בגדול, הרעיון היה, אנחנו תמיד בנטייה הטבעית שלנו כשמדברים על AI וטכנולוגיה, אנחנו פונים לאותם ילדים ריאליים שמגיעים מרקע של מתמטיקה. ועם איך שאנחנו רואים את התעשייה מתקדמת, ואני הייטקיסטית, כל הכיוון הזה של AI מביא אותנו בעצם למקצועות חדשים בתעשייה שמדברים על אנשים שהם prompt engineer, אנשים שמדברים עם ה-AI ויודעים בעצם לבוא ולספר סיפור. זאת הזדמנות לקחת את הילדים שאנחנו מחשיבים אותם בדרך כלל ילדים הומניים ולקחת פרויקט, לקחת משהו שהוא הומני ומשהו שהוא סיפורי, לתת לו תוצר טכנולוגי ולגרום להם להפסיק לפחד מהעולמות הטכנולוגיים, כי בסוף כשהם יגדלו הכול פה יהיה טכנולוגיה.

מר כרמל שאמה הכהן: כמה הסעיף הזה בתקציב?

גב' אפרת אביטל לויאן: ביחד זה 240,000 שקל.

מר כרמל שאמה הכהן: רבע מיליון, אתה מבין? חצי מתרבות המזרח הביאה בככה. דרך אגב, אתם יכולים להמשיך בתוך מחנה העשייה, תל אביב על העשייה בצרכים מיוחדים, את רוצה להגיד כמה מילים בקצרה?

גב' תל אביב וידריך דידיו: כן, תודה. באמת בנושא של אנשים עם מוגבלות, בכל שנה החינוך המיוחד גדל וגם יש ילדים שאנחנו מראש לא יודעים שהם הולכים להצטרף לחינוך המיוחד במהלך השנה. אז אנחנו נערכים לזה מראש, לאותם ילדים שהם בלי שם מבחינתנו ורק במהלך השנה אנחנו נגלה אותם. אז לנושא של אנשים עם מוגבלות, מהחינוך ועד הרווחה והפנאי, בעצם עלה התקציב לנושא הזה שהוא באמת הנושא הכי חשוב בעיר.

מר כרמל שאמה הכהן: תודה רבה. זוהר, למה אתה מפריע? אני רוצה להתייחס לנקודה של הפצועים וכל המילואימניקים וכל הסיפור הזה של המלחמה, מהזווית שאני מסתכל עליה, מר רווח. אתה יודע, המלחמה התחילה לפני יותר משנתיים ויש לנו פרספקטיבה מאד רחבה לבחון את ההתנהלות של כל אחד ואחת כאן שיושבים בחדר בנושא הזה. לא במילים, לא בדיבורים, במעשים. אני זוכר שהתחילה המלחמה, ראיתי אנשים רצים עם סנדוויצ'ים, עם עוגות, אני מדבר על אנשים פוליטיים, עם ישראל עושה את זה לאורך כל הזמן, ראיתי פה טקסים כל ששי, על הגדר של החטופים, עם רמקולים ותפילות ושירים. ואז הגיע 27.2, ויש חלק שהמשיכו לעשות לטובת האוכלוסיות האלה גם אחרי הבחירות (27.2 זה היה הבחירות) ופתאום אין טקסים ולא רואים את האנשים האלה שרצים בתוך ומעלים פוסטים מבתי החולים. האנשים שיושבים כאן, בין אם אנשי המקצוע, בין אם נבחרי ציבור ועבדך הנאמן, משה רווח, יום יום, אתה יודע איפה אתמול היינו בצהריים? היינו בבית מיכאל. אתה יודע מה זה בית מיכאל? אין לך מושג מה זה בית מיכאל. אין לך בכלל מושג מה זה בית מיכאל. אבל היינו כולנו, עם העו"ס- לא להפריע. אני לא רוצה לקרוא אותך לסדר. בית מיכאל זו יוזמה נהדרת ושיתוף פעולה של משפחת שרף, שאיבדו את הבן שלהם בנסיבות טרגיות, יחד עם אגף הרווחה שלנו-

מר משה רווח: אתה פשוט דמגוג.

מר כרמל שאמה הכהן: אני קורא לכם פעם שלישית לסדר. ליעד, אין לך יותר זכות דיבור וחבל. בית מיכאל מטפל בנפגעים שנפגעו בנפש, עם גינה קהילתית, עם ציור של אמנות, עם עובד סוציאלי. ואתמול ישבו שם במעגל, מי ישב במעגל? ישבה מ"מ ראש העיר, מנהלת אגף הרווחה, העובד הסוציאלי, עבדכם הנאמן, הקשבנו להם, דיברנו איתם. מסתובבים בבתי החולים, מסתובבים בבתים של הפצועים, מסתובבים בבתים של המשפחות השכולות. באים, הולכים. ביד לבנים היה טקס מרגש מאד, עם הקרנת סרט של נופל שהוא בן משפחה, בן משפחה של אחד מחברי המועצה, בן משפחה רחוק, רק עבדכם הנאמן הלך לתת כבוד ולייצג, למרות שהייתי ממהר מאד לחדר הלידה של אחותי. הלכתי וישבתי שם ולא יצאתי. ואתמול, זה היה לפני כמה ימים, אותה משפחה דרך אגב, וזה לא בושה להגיד, הם אומרים שהם משפחה שלך רווח, באו אלי ללשכה בפעם המי יודע כמה, אנשים כל כך טובים, כל כך מכירי טוב, איך זה מתחבר למה שאתה אומר? תכבד לפחות את המשפחה שלך.

מר משה רווח: על מה אתה מדבר?

מר כרמל שאמה הכהן: נו, באמת. זהו. ובזה אנחנו סיימנו את הפרק ואנחנו עוברים להצבעה. לקרוא לכולם. לרמן, סליחה, בבקשה.

מר שמואל לרמן: אני רוצה רק להתעסק בתחום אחד – ה-200,000,000 של הניירות ערך מול ה-200,000,000 שקל שיש לך הלוואה. האם מותר לך לפי פקודת העיריות להחזיק הלוואה מול ניירות ערך בסכומים כאלה?

רו"ח גלית שניידר מימרן: ברור שאנחנו הכול עושים, גם היום נאשר את החוזר שוב. אנחנו פועלים, שרון פה, לפי חוזר מנכ"ל, יש סכום מסוים, עם בדיקות ועם בקרות, עם 5 בתי ניירות ערך והכול by the book. דרך אגב, אני כן רוצה גם-

מר שמואל לרמן: לא חידדתי לך את השאלה. זה שאת מחזיקה את זה דרך 5 בתי השקעות, תיכף נדבר, זה נושא גדול, זו לא שאלה ספציפית. אני התחלתי עם שאלה ואני רוצה להרחיב אותה קצת מסביב. מדובר פה על 208,000,000 שקל, זה לא 500,000 שקל או 200,000 שקל שנתתם. אני רוצה קצת להיכנס לנושא של ניירות ערך מול הלוואה. חברות ציבוריות בבורסה, יש על זה פיקוח של הבורסה לניירות ערך לחברות שלוקחות הלוואה, חברות ציבוריות, מול החזקה של תיקי ניירות ערך. אתם מודעים לרגולציה הזאת?

רו"ח גלית שניידר מימרן: אנחנו עובדים לפי הרגולציה של משרד הפנים.

מר שמואל לרמן: מה אומרת הרגולציה של משרד הפנים על הלוואות של 200,000,000 שקל מול תיק ניירות ערך?

עו"ד דוד מנחם: גלית, שרון אמרה את זה בוועדת הכספים.

רו"ח גלית שניידר מימרן: רגע, אני רוצה להגיד. אני אסביר.

מר שמואל לרמן: תני לי עוד דקה לעזור לך. אני רוצה לחדד. מדובר פה בסכום ענק, בגלל זה אני רוצה. הנקודה היא, את לוקחת הלוואה בריבית של 5% אם אני הבנתי נכון, נכון?

רו"ח גלית שניידר מימרן: פחות. פחות מ-5%.

מר שמואל לרמן: לכמה שנים אגב?

רו"ח גלית שניידר מימרן: עד 15 שנים.

מר שמואל לרמן: שאת יכולה לפרוע אותה, מתי?

רו"ח גלית שניידר מימרן: בכל רגע.

מר שמואל לרמן: ליעד, תן לי, אל תפריע לי. תאמין לי, אני מסתדר. את יכולה לפרוע אותה-

רו"ח גלית שניידר מימרן: בכל רגע.

מר שמואל לרמן: בכל רגע, נכון?

רו"ח גלית שניידר מימרן: כן. תלוי איזה מסלול אנחנו לוקחים. אנחנו בדרך כלל מפזרים סיכונים ועושים בכל מיני סוגים של הלוואות.

מר שמואל לרמן: כן, אבל ה-200,000,000 שקל, יש לך 640,000,000, מתוכם 200,000,000, מולה יש תיק ניירות ערך של 200,000,000, בערך, נכון? משהו כזה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: נכון.

מר שמואל לרמן: ואמרתם שלא שווה לכם לפרוע את ההלוואה כי התיק ניירות ערך נותן לכם תשואה של-

רו"ח גלית שניידר מימרן: יש ועדת השקעות שהחלטה נכון להרגע לא לפרוע. יכול להיות שבעתיד-

מר שמואל לרמן: תני לי, ברשותך.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אבל אני מדייקת את מה שאתה אומר.

מר שמואל לרמן: תאמיני לי, אני מכיר איך עובדים דברים כאלה. תאמיני לי, אני מכיר את הנושא של ועדת השקעות, אני מכיר את החובה שלך לפרוס את זה על פני מספר בתי השקעות כדי לנהל את זה נכון. תיכף אני אגיע לנקודה הזאת. יש לך כרגע תיק ניירות ערך של 208,000,000 שקל, שאני מניח שהוא-

רו"ח גלית שניידר מימרן: הוא נזיל.

מר שמואל לרמן: אני מתאר לעצמי שהוא נזיל. יש לכם חובה לפרוס את זה בין X אחוז אג"ח לבין Y אחוז מניות, לפי חוזר מנכ"ל. אני מכיר את חוזרי המנכ"ל האלה. התיק ניירות ערך הוא למעשה מול הלוואה ואת אומרת – אני לא נוח לי לפרוע את ההלוואה כיוון שאני מחזיקה תיק-

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא מול הלוואה. יש נכס בסכום של 208, כמו נכס אחר, כמו בנק דיסקונט או כל נכס אחר, רק זה נכס נזיל וזה נכס לא נזיל.

מר שמואל לרמן: את מחזיקה 208,000,000 בתיק ניירות ערך, כאשר את אומרת, אני לא שווה לי לפרוע אותו כיוון ש-

רו"ח גלית שניידר מימרן: יש ועדת, לא אני אומרת-

מר שמואל לרמן: גלית, גלית, גלית-

רו"ח גלית שניידר מימרן: רגע, לא, אתה אומר אני, לא אני אומרת.

מר שמואל לרמן: גלית, אני מבקש 5 דקות בלי מילה ממך, אני יכול לקבל את זה? 3 דקות. זה לא יתכן שמילה שלי 6 מילים שלך. אני אומר, תנו לי לדבר בלי הפרעה. אני אשמע לך, תאמיני לי, בקשב, אני אנהל איתך גם דו-שיח, מה שאת תרצי. מדובר פה בסכום ענק וזה שווה שיחה. אני רוצה לבדוק ככה, את מחזיקה הלוואה בריבית של 5%, אולי

טיפה פחות, ל-15 שנה, נכון? לא צמודה. ריבית לא צמודה כנראה. לא צמודה. מול תיק ניירות ערך שהוא נותן לך תשואה של 10%-

רו"ח גלית שניידר מימרן: מעל.

מר שמואל לרמן: מעל 10% ופה קצת פחות מ-5%. את אומרת, לכן לא שווה לי לפרוע את זה מסיבה פשוטה, כי אני מרוויחה. אני מחזיקה הלוואה, יש לי מול תשואה- תת שאלה של זה היתה שאת אומרת לי, תשמע, אני יכולה לפרוע את ההלוואה בכל נקודת זמן שהיא. מחר בבוקר אם יש משבר בבורסה, ואני מניח שבמקום 10% תשואה את תהיי במינוס 4, זה קורה לכל תיק השקעות שאנשים מנהלים אותו, מי שלא הפסיד בבורסה כנראה לא אומר אמת, ואת יכולה מחר להיות גם במינוס 4. את מודעת לזה, נכון?

רו"ח גלית שניידר מימרן: מודעת. אבל אנחנו, בגלל זה חוזר מנכ"ל מאד מגן עלינו ורק מסכים להשקיע במניות עד 10% מהתיק.

מר שמואל לרמן: נכון. אבל אג"ח, שהשאר שלו הוא 90%-

רו"ח גלית שניידר מימרן: יש לנו גם פיקדונות.

רו"ח שרון גולדמן מוטליס: לרמן, התשואה הפנימית של התיק היא משהו כמו 5%. כלומר, אם נמשיך להחזיק את התיק, המינוס 4 הזה הוא רק זמני של הירידה. אם אתה ממשיך להחזיק את התיק-

מר שמואל לרמן: לכמה שנים? ה-IRR שלך של התיק, את אומרת שהוא 5? ה(מכם) שלו הוא 5, נכון? 6. לכמה שנים ה(מכם) שלו?

עו"ד דוד מנחם: היא עונה לך. תן לה.

מר כרמל שאמה הכהן: (מכמ) זה השנים.

מר שמואל לרמן: לא. זה התשואה. היא מדברת על התשואה, לא על אורך הזמן. ה(מכמ)-

רו"ח גלית שניידר מימרן: זה משך הזמן.

מר שמואל לרמן: 5 שנים, ומה הפנימי שלו?

רו"ח שרון גולדמן מוטליס: 4 ומשהו, עד 6 אפילו. זה תלוי וזה משתנה. כל בית השקעות לפי האנלייזר שלו.

מר שמואל לרמן: או קיי. מה החשש שלי מכל האירוע הזה? השנה היתה שנה נפלאה בבורסה, שיכולת להגיע ל-10%. שנה הבאה יכולה להיות שנה מאד גרועה בבורסה ואת נמצאת תחת תיק תשואה יורד, לא עולה ב-10% אלא יורד ב-4%, ואת תחת הלוואה שממשיכה לצמוח, כי את משלמת עליה 5%. אני מנסה כרגע להבין את רמת הסיכון שאנחנו נמצאים בה על הפרמטר הזה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אז אני אענה שאנחנו בכל רבעון נפגשים, יש ועדת השקעות, מורכבת מחברי ועדה, יש כמה חברים, לדעתי איזה 3-4, 3 חברים, אנחנו מביאים כל פעם מומחה גם מבית השקעות אחר, אנחנו מנתחים. אנחנו עושים כל מה שניתן. אנחנו בוחנים אם שווה אולי לא לקחת הלוואה, שווה למכור, אנחנו בוחנים, כמו כל צוות מקצועי. בסה"כ אנחנו, עוד פעם, עדיין עם ההלוואות, אם הייתי באחוז מלוות גבוה מדי, אז הייתי אומרת, אנחנו עדיין 20% נמוכים מרשות איתנה. עוד פעם, אמרתי, תל אביב הגדולה לוקחת מעל 2 מיליארד שקל, היא גם קרובה כבר ל-30%, 26-7 אחוז, עדיין, ותל אביב עם המון המון נכסים. דרך אגב, אנחנו צופים כרגע שהמלחמה, עוד פעם, זה תלוי בתקופות, לטווח ארוך אנחנו בודקים את עצמנו כל הזמן, עם צוות שעל זה ברמה יומית ושבועית.

גב' עדנה וידל: אני רוצה רק הערה. דבר אחד אני כן רוצה להתייחס למה שהוא אמר, כשאת אומרת שבכל רבעון נפגשים זה מעולה והכול, אבל מה שמופקד בבורסה, בניירות ערך, צריך לבדוק את זה על בסיס כמעט יומי. אני סומכת עליכם, בדרך כלל האנליסטים אומרים שאם יש ירידה של אחוז צריך למכור.

מר צחי זליכה: זה בדיוק הפוך, לאורך זמן. לאורך זמן זה נותן תשואה תמיד גדולה, זה עשור. תיקחי 10 שנים שהתיק הזה עומד, הוא נותן תשואה הרבה יותר גבוהה מהריבית, בכלל שהריבית היתה אפסית ב-3 השנים הקודמות.

גב' עדנה וידל: צחי, שניה, אני מבינה מצוין של 10 שנים. אני בטוחה שהם יודעים מה שהם עושים, רק לשמוע עוד-

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני רק אגיד שאנחנו לא מספיק טובים בלנהל את זה, בגלל זה יש לנו 5 בתי השקעות-

מר שמואל לרמן: את חייבת לפי חוזר מנכ"ל.

רו"ח גלית שניידר מימרן: שמנהלים את זה ברמה יומית. זאת אומרת, זה המומחים ביותר האנליסטים שמנהלים את זה.

מר שמואל לרמן: אתה לא יכול להחזיק הלוואות, אתה עיר, אתה לא אדם פרטי. מה שטוב לך – קח.

מר כרמל שאמה הכהן: עוד שאלה?

גב' עדנה וידל: רק משפט אחד. מה שאני רוצה לשמוע זה באמת, מה שאמרת עכשיו, שברמה יומית המומחים שעובדים בשבילך, ברגע שעומדת להיות נפילה, הרי זה לא קורה בבת אחת 15%, אבל מתחיל -1.5%

מר צחי זליכה: את לא תחזירי אותה, אבל לא משנה. אבל לאורך זמן התיק ייתן תשואה חיובית.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: בדיוק.

עו"ד רועי ברזילי: אבל אבסורד שכל התיקים שלנו האישיים מתנהלים ב-100% מניות לפעמים ופה המגבלה של 10%.

מר כרמל שאמה הכהן: לא מרשים לך.

עו"ד רועי ברזילי: המדינה צריכה לשחרר קצת.

מר שמואל לרמן: אתה לא יכול.

מר כרמל שאמה הכהן: אפילו אם אתה רוצה לעבור למסלול דולרי, לא מאפשרים לך.

מר שמואל לרמן: אתה לא יכול. השאלה היא-

מר כרמל שאמה הכהן: לרמן בזכות דיבור. לרמן, דקה אחרונה, בבקשה.

מר שמואל לרמן: אני לא בדיוק מנצל את כל הזמן שלי-

מר כרמל שאמה הכהן: ניצלת, תאמין לי, מעבר.

מר שמואל לרמן: יהיה בסדר. השאלה היא אחת – האם התיק הזה קטן או גדל עם השנים?

רו"ח גלית שניידר מימרן: כרגע בשנים האחרונות הוא גדל, גדל משמעותית.

מר שמואל לרמן: 5 השנים האחרונות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: גדל משמעותית.

מר שמואל לרמן: לא רק מהתשואה שלו אלא מכספים נוספים שנכנסים אליו?

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו מושכים את התשואות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אנחנו כל הזמן, שרון ברמה יומית משקיעה, אם יש כסף, בפק"מים-

מר שמואל לרמן: מה אחוז הפק"מים מהתיק הזה, את זוכרת?

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא, ה-208 זה רק תיק ההשקעות, נכון?

מר שמואל לרמן: אבל את אמרת כרגע שהוא כולל פק"מ.

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא אמרתי הוא כולל. אמרתי ששרון ברמה יומית, כספים שיש לה עודפים, שמה עם תשואה.

מר שמואל לרמן: פק"מ – מצוין. פק"מ אין לי בעיה איתו.

מר כרמל שאמה הכהן: אני לא רואה לאן השיח הזה מוביל.

מר שמואל לרמן: אני אגיד לך, החשש שלי מנקודה נורא פשוטה, שהתיק הזה, כיוון שהוא מוטה בורסה, גם אג"ח וגם מניות שנמצאות בו. היום הוא נותן 10%, מחר הוא יכול לתת מינוס 4 ואתה נמצא בהלוואה. כשאני לוקח מניות, תשאל כל כלכלן מתחיל האם לקחת הלוואה ולקנות מניות, יגידו לך לא בהכרח. כמעט בטוח אף כלכלן מתחיל יגיד לך אל תיקח הלוואה ותקנה מניות. תשאלי בכל בנק, הבנקים מתים לתת לך אשראי כדי שתקנה מניות, על כל היצע של כלכלן, וגם אתה מבין בטח בתחום הזה לא מעט, לא יגיד לך תיקח הלוואה ותשים במניות או בתיק השקעות.

עו"ד רועי ברזילי: אבל אנחנו לא מאשרים כאלה הלוואות.

רו"ח שרון גולדמן מוטליס: אנחנו לא לוקחים את ההלוואות האלה בשביל-

מר שמואל לרמן: אבל את יכולה לצמצם אותם.

מר כרמל שאמה הכהן: טוב, או קיי, תודה רבה לחבר המועצה שמוליק לרמן. אנחנו עוברים להצבעה. אני אסביר לכם, קודם כל אתם אחרי הפרעה, אבל למען מה שנקרא לפנים משורת הדין אני אסביר לכם. מי שרוצה להגיש הצעות לשינוי סעיפים צריך להגיש את זה מראש בכתב לגזברות, זה לא פה עכשיו שוק. זה לא שוק. עכשיו אנחנו עוברים להצבעה: מי בעד אישור התקציב? (סופר) 18 בעד. מי נגד? 5 נגד. 5 נגד, 18 בעד, תקציב 2026 אושר. תודה רבה לכולם.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני רק אגיד, אני רק רוצה להקריא לפרוטוקול בעצם שהאישור הוא אישור התקציב הרגיל לשנת 2026 בסך 2,168,197,300 וסה"כ תקני כוח אדם לשנת 2026 בסך 4,331, שכולל פנסיונרים, מורים, עובדים לפי קריאה.

החלטה:

חברי המועצה מאשרים בזאת את התקציב הרגיל לשנת 2026 בסך 2,168,197,300 ש"ח וסה"כ תקני כוח אדם לשנת 2026 בסך 4,331 (כולל פנסיונרים, מורים, עובדים לפי קריאה).

הצבעה:

אושר ברוב קולות, 18 – בעד, 5 – נגד.

3. אישור תקציב בלי רגיל לשנת 2026 בסכום של 555,741 אלפי ₪.

מר כרמל שאמה הכהן: הסעיף הבא תב"ר, בבקשה גזברית להציג.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אנחנו מדבירם על תקציב בלתי רגיל של 555,000,000 שקל. ניתן לראות את התפלגות מקורות המימון: 82%, מופיע לכם בספר בצורה מפורטת, 82% מקורות עירוניים; קרנות, היטלים, השבחה (הרבה השבחה), תקציבים שניתנו שנים קודמות. ואני רוצה להגיד מילה, חבר המועצה רווח, אני רוצה לענות לך שחלק גדול מהיטלי ההשבחה בשנה הבאה נכנס בזכות המארג שדיברת עליו. בסוף העתקנו מודל מעירייה שכנה, ראשון, שבנתה את מתחם האלף ואני חושבת שיש להם, צריך לבקר שם כדי לראות, איזה מודל מנצח. ואני חושבת כשבונים עיר-

מר משה רווח: כרמל, חבר טוב שלך.

מר כרמל שאמה הכהן: מה הבעיה עם זה? לא הבנתי.

מר משה רווח: אתה זוכר מי הכיר לך אותו?

מר כרמל שאמה הכהן: מי הכיר לי אותו?

מר משה רווח: אתה לא זוכר מי הכיר לך אותו.

מר כרמל שאמה הכהן: לא זוכר. מי הכיר?

מר משה רווח: אתה לא זוכר.

מר כרמל שאמה הכהן: מי?

מר משה רווח: אני. אתה לא זוכר.

מר כרמל שאמה הכהן: לא. אתה יודע כמה שנים אני מכיר את רז?

מר משה רווח: אני הכרתי לך אותו. אתה לא זוכר.

מר ליעד אילני: למה לערבב pleasure עם business?

מר כרמל שאמה הכהן: אתה יודע כמה שנים אני מכיר אותו? אתה יודע?

מר משה רווח: ברור. אצלי הכרתי אותו.

מר כרמל שאמה הכהן: כשאתה היית אולי בסדיר.

מר משה רווח: כרמל, נו, היינו ביחד.

רו"ח גלית שנייידר מימרן: אתה התלוננת קודם שלא עונים לך, אז אני רוצה לענות לך לגבי המארג.

מר משה רווח: את עונה למה שאת רוצה ולמה שאת לא רוצה את לא עונה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני אענה לך לכל דבר. לגבי המארג, הם לפחות אחראים להכנסה נוספת של 100,000,000 שקל בשנה הבאה ואני יכולה לפרט לך מדוע ולמה. אני עוברת הלאה. התפלגות הוצאות האגפים–

מר משה רווח: שמעתי שאחד העובדים מרוויח 100,000 שקל, יותר מראש עיר, האם זה נכון?

רו"ח גלית שניידר מימרן: לא, דרך אגב, לא.

מר משה רווח: כמה הוא מרוויח? היא לא עונה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: דרך אגב, הטעו אותך, מי שהוציא את המידע הטעה אותך.

מר משה רווח: תקני אותי.

רו"ח גלית שניידר מימרן: התפלגות הוצאות האגפים-

מר כרמל שאמה הכהן: אתם לא רוצים לשמוע. אנחנו כבר עברנו את הכול כבוד הגזברית, אנחנו יודעים וסומכים עלייך וכולנו הצבענו בעד זה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני רוצה להראות את הפרויקטים היפים.

מר כרמל שאמה הכהן: חברים, ראיתם את הסגנון.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אבל לא לדבר על הפרויקטים?

מר כרמל שאמה הכהן: לקרוא בבקשה לחברי המועצה מבחוץ, אנחנו עוברים להצבעה.

עו"ד עינב בר כהן: אין לך ברירה, את לא מצליחה לדבר.

מר כרמל שאמה הכהן: אנחנו מצביעים על תקציב ה-תב"ר: מי בעד אישור תקציב ה-תב"ר ל-2026? 18. מי נגד? מי נמנע? 5 נמנעים. תקציב ה-תב"ר אושר. תודה רבה.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני צריכה לקרוא את כל הנוסח.

חברי המועצה מאשרים בזאת את התקציב הבלתי רגיל לשנת 2026 בסך 555,000,000 שקל. אישור לקיחת הלוואה לתקציב פיתוח בסך של 80,000,000; אישור קבלת הלוואה על סך 80,000,000 שקל לטובת פיתוח העיר, לרבות עבודות בינוי ופיתוח כנגד משכון הכנסות עצמיות של הרשות הנובעות מכלל הנכסים המצויים בידי עיריית רמת גן לתקופה של עד 15 שנים בהתאם לתנאי השוק כפי שיהיו במועד נטילת ההלוואה.

עו"ד דוד מנחם: זה 555 מיליון ומשהו.

מר כרמל שאמה הכהן: מי בעד הצעת הגזברית? 18 בעד. מי נגד? 5 נגד. מי נמנע? אין נמנעים. ברוך השם ותודה לאל ותודה לחברות וחברי המועצה ותודה לגזברות ולגזברית ולכל מי שעסק בכך, יש לעיר רמת גן ולתושבים שלה תקציב שוטף ל-2026 וגם תוכנית פיתוח. ומבט אחד, כל מי שנוח לו לאיזה כיוון, לאיזה מסך שהוא רוצה, אלה רק הפרויקטים המרכזיים. שימו לב למה שבירוק, לפלוס שבירוק: חידוש רחוב ז'בוטינסקי בעלות כוללת של רבע מיליארד, תוקצב כבר 19,000,000, עכשיו נת"ע בוחרת מתכנן, אנחנו כמובן מממנים, יחד עם משרד האוצר ומשרד התחבורה, פרויקט שהולך לשנות את כל מרכז צפון העיר.3 בתי ספר במזרח העיר בעלות כוללת של 200,000,000 – 9,000,000 שקל כבר לתכנון יוצא לדרך. מערכת פנאומטית – עלות כוללת ש ל55,000,000, 7,200,000, המיליונים מתחילים לרדת לתשתיות. שיפוצים מסיביים בבתי הספר התיכוניים – 8,100,000 שקל, זה לא בניה, זה רק שיפוצים. מרכז מצוינות – עלות כוללת של 55,000,000 שקל, השנה אנחנו מקצבים את ה'פינאלה', 5,300,000 שקל. החנוכה של זה כבר בקיץ הקרוב. מרכז קהילתי נווה יהושע – כמו שסיפרתי לכם בתחילת הישיבה הקודמת, 20,300,000 שקל, עלות כוללת של 93,500,000 שקל. זה מרכז קהילתי

שימנף את כל האזור – שכונת הבילויים ושכונת נווה רם ונווה יהושע ורמת עמידר ושיכון הצנחנים ורמת חן – זה נותן מעטפת לכולם, ו-18 דירות לכל מה שהעיר חושבת לעודד, אנשי חינוך מצוינים, דיור מסובסד כמובן, דירות חדשות מהניילון. כל מה שאמרנו קיים שם. יש פה מרכז אוניברסיטאי לנוער – עלות כוללת 13,000,000, זה רק מה שאנחנו שמים בגמרים. אוניברסיטת בר אילן שמה שם מעל 100,000,000. אנחנו נתנו את הנכס ששווה מעל 100,000,000. מרכז אוניברסיטאי לנוער לביוטק, לילדים שלנו יהיה מרכז אוניברסיטאי ללמוד ביוטק ובינה מלאכותית, והכול מנוהל על ידי בר אילן. שימו לב לתחבורה, שיקום נחל כופר, מנהלת התחדשות עירונית, גני אז"ר, עוד שכונה חדשה שמתחילה, 11,500,000 מתוך 111. גן אברהם, האמפי ההיסטורי, האמפי שכבר עשרות שנים יושב גלמוד ועצוב ואף אחד לא שם שקל, משה כהן, האמפי המיתולוגי חוזר לחיים בפרויקט שימור, שימו לב, מתוקצב 23,000,000 שקל, השנה 3,000,000 ראשונים לתחילת העבודות. מצלמות אבטחה חכמות וכלים ליחידת סער, רק המצלמות 2,000,000 שקל. שיפוץ בבתי ספר יסודיים – כמעט 15,000,000 שקל. בית ספר שהושמד על ידי הטיל החוטי ברמת אפעל – תוספת של אגף חדש ב-20,000,000 שקל. עבודות פיתוח בספארי של רועי – 5,000,000 שקל. שיקום כבישים ומדרכות ברחבי העיר – 15,000,000 שקל. אשכול גנים במזרח העיר, האשכול שינציח את משפחת ביבס, האשכול הכתום לבן – 3,000,000 שקל, רק יוצאים לדרך. שימו לב, וזה רק רובע עמית. איפה עדנה? התשתיות ברובע עמית, תאורה, כבישים, מדרכות, עצים, רובע עמית מתחיל לקבל צורה סופית עם השלמת עבודות הבניה. שיפוץ המוזיאון האדם והחי – 6,000,000 שקל. תבינו, זה המוזיאון הקטן שאתם מכירים אותו, המבנה הישן בפארק הלאומי, אנחנו מקדמים שם שינוי דרמטי ותערוכה שתחל בתקופת החגים, תערוכה שרועי ואני מקדמים, תערוכה של האדם והחי ובינה מלאכותית, עם הרובוטים הכי משוכללים שאתם רק רואים עכשיו בסרטונים ביוטיוב, הם יהיו ברמת גן, ראשונים בארץ. והילדים שלנו, אין ילד בבית ספר ובגן ילדים שלא יבקר שם וגם מבוגרים, עם אירועים גם לצעירים, עם הרצאות, השקעה של מעל 12,000,000 שקל דרך אגב, התערוכה הזו וההתאמה של המקום. להערכתי זה יהיה כל כך סיפור הצלחה שזה עוד עשוי להישאר כתערוכת קבע שמעדכנת ומשתדרגת. אני מעריך שיהיו שם תורים ו-fully booked לתקופה ארוכה. זה רק בפינצטה. מה שאישרתם עכשיו זו בשורה אמיתית. חוזרים להרים הילוך, גמרנו אני מקווה את המלחמה. נכון שהמלחמה, כמו שנאמר כאן, נמשכת לפצועים ולמשפחות השכולות ולמשפחות של החטופים ולחטופים וכל מי שנפגע לשנים ארוכות, עד אין סוף מבחינתם. אנחנו נהיה

לצידם כל הזמן. זה לא משנה איזה חג, איזה בחירות, אנחנו מטפלים בהם, מגיעים אליהם לבתים, נפגשים איתם, מגיעים אלינו ללשכות. שאלו אותי באחד המפגשים כמה התקציב, אמרתי להם – אצלנו לדברים האלה יש צ'ק פתוח. כל מה שצריך, הגזברית מבקשת ויודעת שלאשר. זה קודש הקודשים. קודש הקודשים. משפחות שכולות, הילדים שלהם, הנשים, ההורים, האחים, הילדים, נפגעי הנובה, משפחות של הנרצחים של הנובה. תראו את הפרויקט של הספסלים איך הוא מרגש את כל העיר. איך אמר לי אבא של עידו פרץ? הוא אומר לי, אתה יודע כמה אני הולך לספסל? אמרתי לו, כמה? הוא אמר לי, כל יום. אמרתי לו, כל יום? אמר לי, כל יום. אני כל יום בספסל של הבן שלי. אני כל כך נהנה לראות את האנשים ניגשים, מקשיבים, קוראים, לדבר איתם, להסביר להם, לנקות, לסדר, לראות שהכול בסדר, שאף אחד לא נגע, שאף אחד לא עשה. כל יום בן אדם הולך, אני אומר לכם את זה ויש לי צמרמורת. תבינו מה המשמעות של הפרויקט הזה. כל יום. זה קל להגיד, תחשבו על בן אדם כל יום, שמש, גשם, יש לו אירועים, הוא לא מרגיש טוב – הוא כל יום בספסל. הוא אומר לי, זה עושה לי כל כך טוב בנשמה. מה צריך יותר מזה? כל רעשי הרקע כאן מתגמדים לגמרי. אז זה ה-תב"ר שאישרנו, תקציב שוטף נהדר, עם 8% צמיחה. ואני אומר לכם, חברות וחברי הקואליציה, הבשורות שקיבלנו ב-48 שעות, איך אמרתי לכם, הגזברית כבשה שער בדקה התשעים ומשהו לחיבורים, כאילו מלמעלה כל התפילות והתהילים שאנחנו פה, סידרו לנו את כל הכוכבים ב-48 השעות האחרונות, שאין לי ספק שנבוא לכאן במהלך הרבעון הבא עם תוספות לתקציב, עם פעולות נוספות, עם הרחבות של השקעות, עם הרחבות של פעולות וצמיחה שאולי אפילו יכולה לחצות את ה-9 ואת ה-10 אחוזים. שנמשיך לעשות טוב, שנקבל את ההחלטות הנכונות. ואני רוצה להודות באמת לכולם, אמרתי למנכ"ל ולגזברית ולכל הצוות שלך, ממי גובה את הכספים, ממי שמנתב אותם, ממי שעובר איתך, ממי שמנהל את החשבונות, את השוטף, את התב"ר, את הכול. וכמובן, להנהלת העיר וקודם כל כמובן לסגנים שלי, שהם נושאים ברוב הנטל, החברות והחברים של ההנהלה, כל הסיעות שנמצאות כאן, עבודה ברוכה. וכמובן כל מנהלי האגפים ומנהלות האגפים וכמובן הסטטוטורים, מנהלת אגף החינוך, מהנדסת העיר ואפילו מבקר העירייה שמבקר אותנו ומפתח. וכמובן המארג שהושמץ כאן, אני רוצה להגיד לכם כמה מילים על המארג, שתבינו. אם יש הצעה לסדר, נשמור את זה להצעה לסדר ושם אני אשיב. אז כולם כולם כולם, ואני אומר את הדברים מהלב ומהראש ולא מהנייר, אבל אני באמת מתכוון לכולם כולם כולם. אין דבר כזה שמישהו אחד

אחראי על הכול, אולי האחראית הסופית היא עליו, אבל העשייה היא משותפת לכולם. תבורכו כולכם.

רו"ח גלית שניידר מימרן: אני יכולה רק מילה, להגיד לך תודה על, באמת, על מנהיגות מדהימה ועל שותפות ועל האמון. להנהלת העיר ולמוטי כמובן ולעמליה ולשתי הבנות שעבדו פה במשך, והיו"ר המדהים שלי, שבאמת, פרגן לי היום.

עו"ד דוד מנחם: תזכירי את השמות של הבנות.

רו"ח גלית שניידר מימרן: באמת, צוות כל כך מסור שהתחיל לעבוד באוגוסט, בשמת ואווה, באמת מדהימות, לא יודעת מה הייתי עושה בלעדיכן. שרון ואורטל ודודי, שדרך אגב, אני לא יודעת אם אתם יודעים מה עשו-

מר כרמל שאמה הכהן: דודי מציל את הכבוד שלנו הגברים בחבורה הזו של הכסף.

עו"ד דוד מנחם: ואתם לא יודעים עד כמה. אמיתי.

רו"ח גלית שניידר מימרן: באמת מה שעשיתם ואורטל סיפרה לי על הכול, 100,000 בימים האחרונים-

מר כרמל שאמה הכהן: כבוד הגזברית, הגיע הזמן לקדם אותו.

עו"ד דוד מנחם: אני בעד. אני נותן המלצה אישית.

רו"ח גלית שניידר מימרן: ואני רוצה, באמת, שרון ואורטל, שעשיתן את כל העבודה שנשארה חוץ מהתקציב. ומעיין ואלה ואפרת, אלה לא פה אבל אפרת, שבאמת, אין לי מילים על המסירות.

מר כרמל שאמה הכהן: יישר כוח.

רו"ח גלית שניידר מימרן: צוות הלשכה שעטף אותי – מעיין, רעות ויפעת, וכל אחד ואחד, על כל העבודה וגם הסטטוטורים והסמנכ"לים ומנהלי האגפים-

מר כרמל שאמה הכהן: שכחנו גורם אחד. אני לא יודע אם כתוב בפתק, אני אסתכל.

גב' עדנה וידל: היועצת המשפטית. ברור.

מר כרמל שאמה הכהן: היועצת המשפטית. בסוף יש לנו יועצת משפטית אחת שבסוף כל דבר שאנחנו עושים לפעמים בוחן את הגבולות המשפטיים ואת היצירתיות, ככה זה כשעובדים ב'פול' טורים והיא יודעת לתת גיבוי ויודעת לתת את העצה הטובה והיא יודעת איפה לשים גם את הגבול, ועל כך יישר כוח, יועצת משפטית מובחרת. עכשיו עוברים לישיבה הרגילה.

החלטה:

חברי המועצה מאשרים בזאת את התקציב הבלתי רגיל לשנת 2026 בסך 555 מ' ₪. אישור לקיחת הלוואה לתקציב פיתוח בסך של 80 מ' ₪.

אישור קבלת הלוואה על סך 80 מיליון ₪ לטובת פיתוח העיר לרבות עבודות בינוי ופיתוח כנגד משכון הכנסות עצמיות של הרשות, הנובעות מכלל הנכסים המצויים בידי עיריית רמת גן, לתקופה של עד 15 שנים בהתאם לתנאי השוק כפי שיהיו במועד נטילת ההלוואה.

הצבעה:

אושר ברוב קולות, 18 – בעד, 5 – נגד.

_____	_____
מר כרמל שאמה הכהן	**מר מוטי כהן**
ראש העיר	**מנכ"ל העירייה**